

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CIX П'ЯТНИЦЯ, 11 ЖОВТНЯ 2002 РОКУ ЧИСЛО 41 VOL. CIX FRIDAY, OCTOBER 11, 2002 No. 41

Помер Григорій Костюк

(1902–2002)

Св. п. Григорій Костюк

На 100-му році життя, 3 жовтня, у Сілвер Спрінґ, Меріленд, біля Вашинґтону, відійшов від нас визначний український літературознавець, історик, вчений, публіцист, політик Григорій Олександрович Костюк, академік Національної Академії Наук України, член Спілки письменників України.

Григорій Костюк народився 25 жовтня 1902 року в селі Боришківці Кам'янець-Подільського району, в родині українських селян. Закінчив відділення історії, літератури і мови Київського інституту народної освіти (1925–1929) та аспірантуру в Харківському інституті літератури ім. Т. Шевченка (1930–1932). Його учителями були Микола Зеров, Павло Филипович, Борис Якубовський. У цих роках бере активну участь в українському літературному процесі, близько співпрацює з письменницькою організацією ВАПЛІТЕ, яку очолював Микола Хвильовий, згодом стає членом Пролітфронту. Після закінчення аспірантури до кінця 1933 року читає лекції з історії української літератури в Українському педагогічному інституті просвіти, в Інституті кадрів при ВУАМЛІН та в Інституті журналістики. Його статті й літературні дослідження були публіковані в журналах „Життя й революція", „Молодняк", „Червоний шлях", „Критика", „Пролітфронт" і в інших. Був редактором художньої літератури для юнацтва у видавництві „Молодий більшовик", а від січня 1934 року – професором історії літератури в Луганському педагогічному інституті.

1935 року був заарештований і засуджений 25 листопада того ж року до п'яти років ув'язнення за „хвильовизм" і „націоналізм". Ув'язнення відбув у Воркуті, де працював шахтарем-вибійником. Після відбуття терміну переїхав у м. Слов'янськ на Донбасі, де його застала Друга світова війна. Зі Слов'янська він з дружиною виїхав спочатку до Києва, а 1943 року до Львова, де став членом Спілки українських письменників і журналістів. Після закінчення Другої

(Закінчення на стор. 3)

Ірак – це загроза, що зростає

СІНСІНАТІ. – Президент Джордж Буш увечорі 7 жовтня виголосив телевізійне звернення до народу з приводу іракської проблеми, наголосивши на потребі жорстких дій проти режиму Садама Гусейна. Дж. Буш остеріг, що „будь-якого дня" С. Гусейн готовий нанести удар США чи їхнім союзникам хемічною чи біологічною зброєю. Режим Садама Гусейна – це все більша загроза світові. Про це свідчать війни, які вів режим Садама Гусейна, і те, що Багдад використовував заборонену хемічну зброю, у тому числі проти власного народу. Тому „є нашим невідкладним обов'язком запобігти цьому можливому лихові".

Президент сказав, що війна не є неминучою, але якщо Ірак не припинить продукування зброї масового знищення, США очолять коаліцію для роззброєння Іраку. Ірак мусить зліквідувати свою зброю масового знищення, інакше його примусить це зробити коаліція на чолі зі США, – заявив Президент Джордж Буш. Він уважає, що це зовсім не перешкодить боротьбі з тероризмом, навпаки – „протиставитися загрозі з боку Іраку є вирішальним для перемоги у війні проти тероризму".

Дж. Буш сказав, що Ірак становить дійсну загрозу США, оскільки здатний надати біологічну або хемічну зброю різним терористичним угрупованням. „Нам відомо, що Ірак і терористична мережа „Аль-Кайда" мають спільного ворога, це – США. Нам відомо, що Ірак і „Аль-Кайда" мали контакти на високому рівні ще десять років тому. Деякі провідники „Аль-Кайди", що втекли з Афганістану, знайшли притулок в Іраку. Зокрема один чільний керівник „Аль-Кайди" цього року лікувався у Багдаді. Він є причетним до підготування хемічних і біологічних нападів„.

Президент Дж. Буш закликав до безкомпромісного роззброєння Іраку. У своїй телевізійній промові Дж. Буш підкреслив, що Америка й світ не повинні дозволяти погрожувати собі хемічною та біологічною зброєю. Окрім того, існує небезпека, що Садам Гусейн розробляє і може застосувати ядерну зброю. Щоб запобігти цій небезпеці, США і надалі готові нанести по Іраку воєнний удар, наголосив глава Білого Дому. Крім того, він назвав С. Гусейна диктатором, „учнем Сталіна" та убивцею. У всій цій іракській заковиці найбільшою можливістю, щоб їй запобігти без військового вторгнення, залишається усунення С. Гусейна від влади. Президент Дж. Буш наполягав, що не робити нічого „ є найбільш ризиковним з усіх можливостей".

Дж. Буш наголосив, що найближчим часом Конґрес США розгляне резолюцію, яка дозволить Президентові – у випадку необхідности – ужити силу проти Іраку. „Терористичний удар 11 вересня 2001 року довів нашій країні, що безмежні океани більше не захищають нас від небезпеки. До цього в нас були тільки підозри щодо плянів „Аль Кайди". Сьогодні ми вбачаємо небезпеку в Іраку, котрого пляни є набагато яснішими та наслідки їх можуть бути куди більш смертельними. Вчинки С. Гусейна насторожили нас і ми не можемо уникнути свого обов'язку.

За цим теперішнім викликом ми не шукали, але приймаємо його та, як інші покоління американців перед нами, ми не відмовимося від нашого обов'язку боронити людську свободу проти жорстокости і аґресії. Нашими рішучістю і сміливістю ми дамо надію іншим, а нашим вчинком ми забезпечимо мир і поведемо світ до кращого майбутнього".

Кілька днів перед промовою Президента опитування громадської думки виявило, що половина опитаних мали сумніви щодо перспективи війни з Іраком.

Х. В-Ф.

Новий центр українознавства

КЕМБРІДЖ, Масс. – Головна екзекутива Фонду катедр українознавства (ФКУ) оголошує збірку фондів на створення в Колюмбійському університеті в Нью-Йорку Центру українських студій.

Місія заснованого в 1957 році Фонду катедр українознавства – поширювати знання про Україну, з цією метою створюючи українознавчі катедри і студійні програми у найвідоміших північноамериканських університетах. Ініціятор створення Фонду, св. п. Степан Хемич, успішно керував установою протягом 44 років і зумів залучити до співпраці велике число студентів-активістів і громадянських діячів. З їхньою допомогою ФКУ здійснив успішну збіркову акцію серед українських громад США та Канади, яка уможливила т. зв. „гарвардське чудо".

Заснування (в 1968 році) і діяльність трьох українознавчих катедр в Гарвардському університеті і Українського Наукового Інституту Гарвардського університету (в 1973 році) належить до найвищих досягнень ФКУ. Заходами ФКУ також запроваджено низку таких важливих додаткових програм, як Літня школа українознавства в Гарварді, гарвардський проєкт відзначення Тисячоліття хрещення Руси-України, проєкт дослідження Великого голоду в Україні 1932–33 років та ін.

Створивши цілісний центр українознавства в Гарвардському університеті, українська громада у США здобула необхідний вихід у науковий світ і важливу культурну леґітимацію. Вона також отримала авторитетну базу для подальшого поширення українських студій в Північній Америці. Це, власне, і є тепер головною метою діяльности ФКУ.

Вибір Колюмбійського університету як місця для нового Центру українських студій зумовлений певними об'єктивними причинами. Колюмбійський університет – один з найавторитетніших американських університетів. Українська молодь, що навчається у Колюмбії, зможе безпосередньо користати з нової навчальної програми з українознавства, яка буде тут започаткована. Колюмбійський університет має також багато інших студентів, які вивчають Східню Европу. Вони закінчують студії з політичних наук, журналістики, бізнесу, дипломатії, і тому нам необхідно створити таку навчальну програму в цьому університеті, яка дала б цим майбутнім фахівцям ґрунтовне знання про Україну.

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Київ непричетний до постачання зброї в Ірак

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма 8 жовтня, на прес-конференції під час відкриття прес-центру Адміністрації Президента, заявив, що Україна надасть усі докази непричетности до постачання зброї в Ірак. Президент України сказав, що йому прикро бачити, що США різко змінили ставлення до України тільки на підставі „сумнівних" плівок. На запитання, хто стоїть за „касетним скандалом", Л. Кучма сказав: „Якби світ непокоївся проблемами конфліктів, що є на нашій кульці, так, як він хвилюється плівками Мельниченка, то половини з них (конфліктів) уже не було б", – сказав він. Президент Кучма заявив, що він „не знає остаточно, хто за цим стоїть, але це не майор з його інтелектом". Л. Кучма також розцінив як втручання у внутрішні справи України пропозицію польського прем'єр-міністра Лєшека Мілера організувати у Варшаві зустріч представників української влади і опозиції. „Ми розберемося самі. Нехай нам не заважають. Тому що я не вважаю, що це допомога", – сказав він. Л. Кучма висловив думку, що чужоземні політики приділяють надмірну увагу політичним конфліктам в Україні. Президент Польщі Александер Кваснєвський негайно зареаґував і заявив, що Польща має бути обережною, коли пропонує сусідам методи вирішення конфліктів. Польща запросила 25 українських політиків від усіх політичних сил взяти участь у конференції „Розширення Европейського союзу і НАТО на схід – шанс для України", що має відбутися у Варшаві 15 жовтня.

Л. Кучма і В. Путін відсвяткували 70-річчя ДніпроГЕСу

ЗАПОРІЖЖЯ. – Президент України Леонід Кучма 6 жовтня перебував у Запоріжжі, на святкуванні 70-ої річниці ДніпроГЕСу. Російський президент Владімір Путин також перебував у Запоріжжі з нагоди святкування. У Запоріжжі кілька сотень людей взяли участь в акції протесту проти Президента Кучми. Згодом Л. Кучма і В. Путін разом відїхали до Кишинева, столиці Молдови, для участи в зустрічі СНД, що розпочалася 7 жовтня. У Кишиневі Україна і Росія підписали міжурядову угоду про стратегічне партнерство в ґазовій галузі і угоду про утворення міжнародного консорціюму для управління українською ґазотранспортною мережею. Угоду про стратегічне співробітництво підписали прем'єр-міністри Анатолій Кінах і Михаїл Касьянов. Угоду про міжнародний консорціюм укладено між „Нафтоґазом України" та російським „Ґазпромом". В. Путін заявив: „Є причини для вітань. У цьому документі здійснено наші домовлености в цій важливій галузі". Л. Кучма висловив згоду з російським президентом. Кілька політичних партій України виступають проти угоди про міжнародний консорціюм, зауважуючи, що механізми управління ним не дають Україні контролі над тим, що відбуватиметься на її території. Росія наполягає на однакових пакетах акцій для українського і російського учасників консорціюму.

В парляментській більшості – 231 депутат

КИЇВ. – Голова Верховної Ради України Володимир Литвин 8 жовтня оголосив про утворення постійної парляментської більшости. У списку народних депутатів, які увійшли до парляментської більшости – 231 депутат. Окрім представників дев'яти фракцій і груп, які заявили про створення парляментської більшости минулого тижня, до неї увійшли депутати Василь Ононенко, Сергій Правденко і Петро Толочко, які до цього були в складі фракції Блоьку Юлії Тимошенко; Олег Блохін і Вадим Литвин, які були в складі фракції Комуністичної партії України. Депутат Владислав Атрошенко з фракції „Наша Україна" спершу написав заяву про вступ до парляментської більшости, а потім відкликав свій підпис. З числа депутатів, які входять до фракцій і груп парляментської більшости, не написав заяву про входження до більшости Іван Плющ. У Верховній Раді нині – 449 депутатів з конституційного складу в 450. Багато депутатів висловлюють побоювання, що нова більшість буде радше ситуативною. Більшість не змогла заблькувати розгляд питання про ґазотранспортну систему. Управління українською ґазотранспортною мережею спричинює гострі дебати у Верховній Раді. Наприклад, більшість не змогла підтримати ініціятиву уряду щодо перенесення, набравши лише 213 голосів. Отже, це питання залишається в порядку денному і депутати вже розглядають його з участю першого віце-прем'єр-міністра Олега Дубини. Член профільного парляментського комітету Олександер Гудима заявив, що депутати вимагатимуть утворення слідчої комісії з розслідування обставин підписання договору про створення консорціюму, визнання на цій підставі незадовільною діяльність уряду і до 1 – листопада розгляду питання про його відставку.

Ускладнення в американсько-українських взаєминах – тимчасові

ВАШІНҐТОН. – Відомий американський політик Збіґнєв Бжезінський 2 жовтня заявив, що висловлені американською адміністрацією наміри переглянути політику щодо України не свідчать про зґортання стратегічного партнерства між двома країнами. На його думку, наразі йдеться про тимчасове охолодження двосторонніх взаємин через, як він зазначив, „певні вчинки, які на погляд американців не є сумісними зі засадами дружби, виробленими за останні десять років". Щодо віддаленої перспективи, то, як сподівається Збіґнєв Бжезінський, „у той чи інший спосіб проблему буде залагоджено". На його переконання, стратегічні інтереси Америки та України збігаються. Йдеться про побудову, як він зазначив, „більшої та безпечнішої Европи, яка має добрі взаємини зі США". За словами З. Бжезінського, важко уявити таку Европу без щільного залучення до неї України. Американський політик вважає, що нинішнє погіршення взаємин між Києвом та Вашінґтоном не зашкодить можливостям України на інтеґрацію до евро-атлантичних структур.

Польща намагатиметься полегшити надання віз українцям

ЛЬВІВ. – 4 жовтня на пленарному засіданні Економічного форуму з питань прикордонного співробітництва у Львові голова Ради міністрів Республіки Польща Лєшек Мілер запевнив, що після запровадження візового режиму Польща намагатиметься полегшувати надання віз українцям. Говорячи про запровадження Польщею візового режиму у липні 2003 року, Л. Мілер зазначив, що Польща є прихильником позиції Шенґенської угоди, за якою відсутність контролі на кордонах потребує зміцнення зовнішніх кордонів країн, які підписали зазначену угоду. Л. Мілер наголосив, що право в'їзду до Польщі означатиме вільне пересування усією територією Европи. Водночас він зауважив, що польський уряд висловлює бажання, щоб східній кордон, зокрема з Україною, був відкритим для леґального в'їзду.

Українські журналісти створюють незалежну профспілку працівників ЗМІ

КИЇВ. – 5 жовтня відбулись установчі збори працівників українських засобів масової інформації, на яких було прийнято рішення утворити незалежну профспілку працівників ЗМІ. Для цього присутні на зборах утворили ініціятивну групу. Крім того, рішенням установчих зборів було утворено страйковий комітет та обрано його членів. До комітету та ініціятивної групи увійшли провідні українські журналісти, список яких буде оголошено пізніше. Також найближчим часом будуть оголошені вимоги українських журналістів. На зборах були присутні більш як 100 журналістів, більшість з яких підписали Маніфест українських журналістів проти цензури.

Колишня одеситка дебютує в Королівській опері

ЛОНДОН. – На початку жовтня у виставі Королівської опери „Турандот" дебютувала колишня одеситка Анна Шафажинська, яка зараз мешкає в Канаді. Критики назвали дебют дуже сміливим, відзначивши незвичну силу і діяпазон голосу співачки. Як пише преса, А. Шафажинській вдалося встановити своєрідний світовий рекорд – перемогти на 14 міжнародних конкурсах всього лише за кілька років, включно з такими престижними, як італійський конкурс імені Карузо і конкурс Лучяно Паваропі. Після цього конкурсу леґендарний тенор запросив А. Шафажинську бути його партнеркою в опері „Тоска" – це був, власне, її оперний дебют, адже раніше вона співала тільки в мюзікалс та на естраді. А. Шафажинська починала музичну освіту в Україні, продовжувала у Москві, а на Заході опинилася внаслідок „нещасного випадку": збанкрутував спонзор гастролей в Канаді, і артисти, за її висловом, залишилися „на вулиці", поки на заклик канадського телебачення не відгукнулися добрі люди і не допомогли бідакам. Канадська влада також допомогла, дозволивши артистам залишитися в країні.

Розкрито сутенерську мережу

КИЇВ. – Европейська організація боротьби зі злочинністю Европол повідомила 3 жовтня про арешт 80 осіб у кількох країнах під час спільної операції проти торгівлі жінками. У заяві Европолу мовиться, що операція допомогла викорінити злочинну мережу, базовану в Україні, яка заробляла гроші на проституції. Згідно з повідомленнями, до мережі були залучені окремі особи і туристичні аґенції, які шахрайськими способами здобували туристичні візи до західних країн, де жінок використовували як повій. Поліція вважає, що російська й італійська мафія здійснюють торгівлю жінками. В операції під кодовою назвою „Соняшник" - взяли участь понад тисячу службовців поліції в Італії, а крім того – в Австрії, Еспанії, Портуґалії, Франції, Польщі, Росії, України і Білорусі.

Мінськ – проти головування України в СНД

КИЇВ. – На кишинівській зустрічі Співдружности незалежних держав 7 жовтня Білорусь висловилася категорично проти головування України в СНД. Президент Александер Лукашенко мотивував свою думку тим, що „рішення не треба приймати поквапливо". Білоруське МЗС пояснило цю заяву тим, що „дотепер Україна не ратифікувала Хартію СНД, а отже не може вважатися її повноправним членом". Під час кишинівської зустрічі пропозицію російського президента Владіміра Путіна про головування України одностайно підтримали президенти Казахстану, Грузії, Азербайджану та Киргизстану – Нурсултан Назарбаєв, Едуард Шеварднадзе, Гейдар Алієв і Аскар Акаєв. Президенти Узбекистану і Вірменії Іслам Карімов і Роберт Кочерян висловлювалися радше за головування Росії.

У Харкові викрито канал нелеґальної міґрації

ХАРКІВ. Найбільший за останній час канал нелеґальної міґрації ліквідовано на українсько-російському кордоні. Керівник прес-служби управління СБУ в Харківській області Олександер Ємельянов сказав, що функціонування каналу відстежували впродовж кількох місяців. Його організатори – двоє громадян Російської Федерації, причому один з них уже притягався до кримінальної відповідальности за подібний злочин. Про спільників з українського боку інформація, в інтересах слідства, не надається. Схема пересилання вихідців із Південно-Східної Азії, які прагнули через Україну потрапити до Західньої Европи, була такою: група формувалася у Москві й мікроавтобусами їхала до Бєлгорода. По тому їй забезпечували перехід через українсько-російський кордон у межах Харківської области. Такі послуги коштували кожному з нелеґалів 6 000 долярів. Остання група, що рухалася вже контрольованим СБУ каналом, щойно затримана біля села Івашків Золочівського району. Затримано й організаторів, проти яких порушено карну справу. Подальшу долю нелеґальних міґрантів буде вирішено найближчим часом.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Новий центр...

(Закінчення зі стор. 1)

Колюмбійський університет має міцну традицію славістичних студій і добру бібліотечну збірку українських книжок. У Колюмбії викладали і вчилися такі відомі в нашій громаді вчені, як Ю. Шевельов, М. Яримович, І. Лисяк-Рудницький, В. Голубничий, І. Шевченко, С. Хемич, М. Лабунька, М. Богачевська-Хом'як, Я. Пеленський, О. Данко, Н. Соневицька, З. Сохор, І. Коропецький, А. Процик, М. Знаєнко, Ф. Сисин, В. Душник, М. Зєлик, А. Каратницький, Ю. Перфецький, Ю. Тарнавський, С. Слюзар, П. Потічний, Б. Витвицький, В. Чернецький, О. Мотиль, Ю. Луцький та інші.

Уже в минулих роках Колюмбійський університет виявив прихильність до українських студій, влаштовуючи наукові конференції про Україну, курси з української мови, літератури, обмін дослідників з України. Два українські фінансові фонди вже існують у Колюмбії: Фонд ім. Петра Яцика при Інституті ім. Гарімана (заснований у 1995 році) і Стипендійний Фонд ім. Володимира і Лідії Базарків (заснований 1998 року). Ці фонди допоможуть поширити нову навчальну програму з українознавства.

Існують ще й інші арґументи на користь вибору Колюмбійського університету. Центр Українських Студій, що його ФКУ пропонує створити, буде знаходитися у Нью-Йорку, у місті з великою українською громадою. Це має велике позитивне значення, бо Центр зможе посилити зв'язки Колюмбійського університету з українською громадою, а передусім з українськими науковими установами міста. Такі громадські установи лише скористають з тісних контактів з університетською навчальною програмою, а студенти Колюмбії матимуть змогу працювати в українських бібліотеках та архівах і брати участь у культурних імпрезах громади.

До Колюмбійського університету приїздять вчені з цілого світу, зокрема з України. Колюмбію також часто відвідують дипломати з ООН, державні керівники, підприємці, мистці, які приїздять до Нью-Йорку. Активна програма з українознавства в Колюмбії і живий зв'язок з громадою дадуть змогу нашим вченим-фахівцям і студентам спілкуватися з цими особами і активно поширювати правду про Україну серед цих впливових кіл. Беручи до уваги всі ці міркування, ФКУ почав дискусію про доцільність „Колюмбійського проєкту" з керівництвом кількох українських наукових установ, а згодом розпочав переговори з самим Колюмбійським університетом. Основна пропозиція полягала в тому, щоб Центр Українських Студій Колюмбійського університету займався навчальною діяльністю у рамках Школи Міжнародних і Громадських Справ Колюмбії і Інституту ім. Гарімана. В цих віддідлах університету навчається найбільше студентів, що цікавляться країнами Східньої Европи, а у відомому Інституті ім. Гарімана активно досліджують країни Европи й Азії, зокрема сучасну Україну. Саме в цьому Інституті раніше працювали такі відомі вчені, а пізніше державні діячі, як Збігнєв Бжезінський і Маделін Олбрайт. Тут сьогодні викладає професор Марк фон Гаген, якого обрано президентом Міжнародної Асоціяції Україністів (МАУ) на 2002–2005 роки під час конґресу МАУ, який відбувся у Чернівцях в серпні ц. р.

Існують ще й інші причини, чому нова програма в Колюмбії буде ставити наголос на навчально-викладацькому процесі. Український Науковий Інститут у Гарварді та українознавчі осередки в Канаді ефективно провадять науково-дослідні і видавничі справи, яких нема потреби дублювати у Колюмбії. Професори Гарвардського університету вповні підтримують пропозицію встановлення в Колюмбійському університеті Центру Українських Студій з сильною педагогічною програмою, і вважають, що такий українознавчий центр у Нью-Йорку, в Колюмбії, матиме позитивний вплив і на програму українознавства в Гарварді. Професори українських програм у Канаді так само схвалюють цю ініціятиву.

Центрові у Колюмбії потрібна міцна структура для запровадження ефективної навчальної програми з українознавства. В рамках цієї програми працюватимуть викладачі різних дисциплін, розподілятимуться стипендії для студентів й аспірантів, постійно поповнюватиметься українська книгозбірня університетської бібліотеки, під наглядом кваліфікованого бібліографа, проводитимуться конференції і семінари, координуватиметься академічна діяльність Центру, надаватиметься підтримка вченим-гостям, які отримують стипендії на перебування в Колюмбійському університеті від зовнішніх програм.

Ця структура буде створюватися поетапно, в міру успіху збірки на Колюмбійський центр. Основний запланований фонд центру складатиме п'ять мільйонів долярів непорушного капіталу, а перший етап творення центру полягатиме у заснуванні посади викладача з історії України. Такого роду науковецьспеціяліст зможе найкраще задовольнити дедалі зростаючий попит на знання про Україну, який існує серед студентів й аспірантів Колюмбії. На перший етап творення Центру Українських Студій у Колюмбійському університеті, цебто на посаду викладача з історії України, університет вимагає попередню суму в один мільйон долярів, внесену до капіталу основного фонду Центру.

Отже, на основі збірки одного мільйона долярів капіталу можна буде здійснювати вкрай важливий початок нового Центру Українських Студій, і тому збіркова кампанія на Колюмбійський проєкт стає тепер найновішим і найактуальнішим заходом ФКУ. Ця акція заслуговує широкої громадської підтримки. Щоб отримати „Обіжний Листок ФКУ" з інформацією про Колюмбійський проєкт, звертайтеся до канцелярії ФКУ: Ukrainian Studies Fund, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, MA 02138; тел.: (617) 495-7835. Пожертви у формі чеків чи грошових переказів просимо виставляти на „Ukrainian Studies Fund", як і раніше, і пересилати на адресу канцелярії ФКУ в Кембріджі.

А. Гарасимяк

„Росія грає сольо на українській трубі"

У Запоріжжі 6 жовтня відбулося урочисте відзначення 70-річчя Дніпрогесу (Дніпровської г-ідроелектростанції). У святкуванні взяли участь український і російський президенти Леонід Кучма та Владімір Путін, ця їхня зустріч викликала жваві відгуки в українській і закордонній пресі. Нижче подаємо уривки з деяких матеріялів на цю тему. Зокрема Василь Зілгалов з Радіо „Свобода" у своєму репортажі повідомляє:

„...Було на цьому святі все: і квіти, і вінки, і меморіяльні дошки, і запуск Путіним та Кучмою відремонтованого агрегату. Була навіть спільна чайна церемонія лідерів двох сусідніх країн, хоча тло для неї було не зовсім підходяще – демонстрації опозиції під гаслом: „Україна – без Кучми, і Росія - із салом". Але все ж таки, чим насправді є для України Дніпроґес – найбільшою із шести Дніпровських гідроелектростанцій чи символом входження до невдалого історичного тоталітарного проєкту під назвою СРСР?

Дніпрельстан почали будувати у кінці 1927 року, коли стало зрозуміло, що у жорстокій внутріпартійній боротьбі в Кремлі переміг Й. Сталін. Тобто, Дніпроґес можна вважати символічним початком сталінізму і для українського народу. У Росії, до речі, не без вказівки Путіна, у якого під цивільним жакетом вимальовуються погони полковника КДБ, поспішають під гаслом державности реабілітувати, реставрувати все, що можливо, зі сталінської доби. Історія з пам'ятником Дзержинського – це лише маленький фактик із цієї російської реставраційної ходи. Може, урочистості на Дніпрі – це й подібний сигнал для України?

Але ж нібито Дніпроґес у 1939 році став найбільшою електростанцією Европи? З одного боку – це так, а з другого – ця будова обійшлася Україні в 16-17 мільйонів людських жертв. Голод 1932-33 років забрав близько 10-11 мільйонів, загиблих і репресованих у республіці за час будівництва Дніпрельстану – 6-7 мільйонів осіб. До речі, цього року – 70 років від початку організації Голодомору. Чи поклав Володимир Путін вінок на символічну могилу жертв Великого голоду в Україні? Можна вважати, що так. Бо та ціна, яку заплатили українці за індустріялізацію і за Дніпроґес, гідна пам'ятника, котрий не змогли підірвати навіть нацисти... Але чи думав Володимир Путін про те, куди він кладе квіти і вінки, це вже його справа. Хоча Леонід Кучма про історію держави, котрою він керує, не думає ніколи, за нього на цій ділянці думають литвини. А український глава дбає лише про своє майбутнє, для чого він і влаштував оце відзначення на берегах Дніпра. Але свята, як такого не вийшло, бо його зіпсував народ, який проводжав обох президентів із Запоріжжя до історично знаменитої ҐЕС гаслами: „Геть Кучму!"

„Якщо Леонід Кучма на свій день народження отримав у Москві від Путіна набір мисливських аксесуарів, то Кучма вирішив подарувати своєму російському колезі... українську газову трубу", – цитує висловлювання українських опозиційних політиків російський часопис „Время МН", додаючи від себе, що погляди української влади, як це вже було не один раз в новітній історії, знову звернені до Москви.Тим часом „Нєзавісімая газєта" вміщує об'єктивну статтю під назвою „Росія грає сольо на українські трубі". Її автор повідомляє, що Міністерство фінансів України підрахувало, скільки Україна втратить від створення спільного з Росією ґазотранспортного консорціюму – щонайменше 6 мільярдів гривень, і тому в Україні багато політиків виступають проти створення консорціюму, тим більше, як підкреслює газета, все це готується у секреті від громадської думки.

„Нєзавісімая газєта" посилається на висновки експерта Міжнародного інституту порівняльного аналізу О. Сергієнка, який вважає, що перетворення Л. Кучми на активного лобіста російських інтересів пояснюється тим, що йомузараз потрібно будь-якою ціною втриматися на нинішній посаді і сприяти просуванню свого спадкоємця на наступний президентський термін.

Помер Г. Костюк

(Закінчення зі стор. 1)

світової війни він опинився у Західній Німеччині. Був співзасновником літературного об'єднання Мистецький український рух (МУР). У роках 1947–1948 очолював Українську революційно-демократичну партію (УРДП).

1952 року Григорій Костюк переїздить до США. Працював у Дослідному центрі Колюмбійського університету як консультант і дослідник, читав цикл лекцій про СРСР і УРСР.

Вже в короткому часі разом з групою однодумців стає співзасновником Об'єднання українських письменників „Слово", головою якого був в 1954–1975 роках. Був головним редактором більшости випусків журналу „Слово".

З кінцем 50-их років з його ініціятиви перевезено з Франції до Колюмбійського університету у Нью-Йорку архів Володимира Винниченка, якого він був куратором. Був членом управи міжнародного ПЕН-клюбу, дійсним членом Української вільної академії наук у США (УВАН). Наукового товариства ім. Шевченка (НТШ).

Григорій Костюк був автором сотень статтей з літературознавства, ідеології, політики й таких книжок: „Теорія і дійсність" (1971), „З літопису літературного життя в діяспорі" (1972), „Окаянні роки" (1978), „Володимир Винниченко та його доба" (1989), „У світі ідей і образів" (1983), „На маґістралях доби" (1983), „Зустрічі і прощання", спогади, т. І і т. ІІ (1987–1998), „Сталінізм в Україні. Ґенеза і наслідки" (1995). Англійською мовою: „The Fall of Postyshev" (1954), „Stalinist Rule in the Ukraine: A Study of the Decade of Mass Terror 1929–1939" (1960).

Г. Костюк упорядник і головний редактор чотирьох томів „Щоденника" Володимира Винниченка, п'яти томів творів Миколи Хвильового, творів Миколи Куліша, Валеріяна Підмогильного, Миколи Плевако, Павла Филиповича, Михайла Драй-Хмари й багатьох інших.

Лавреат Фундації Т. і О. Антоновичів за книгу спогадів „Зустрічі і прощання" (Вашінґтон, 1989) і нагороди ім. В. Винниченка (Український фонд культури, Київ, 1990).

Осип Зінкевич

АМЕРИКА І СВІТ

Напад на американських військовослужбовців

КУВЕЙТ. – З приводу нападу, скоєного на американських військовослужбовців 8 жовтня, у Кувейті, 9 жовтня заарештували велику групу підозрюваних в його організації. У результаті нападу один піхотинець загинув, а іншого – поранили. Два кувейтці обстріляли вантажівку, в якій їхали американські військовослужбовці. Вогнем у відповідь нападників убили. Міністер закордонних справ Кувейту шейх Мохамадаль-Салем-ас-Сабах назвав напад на американців „змовою проти національних інтересів Кувейту", і завірив, що влада вживатиме жорстких заходів щодо ліквідації терористичних угруповань у його країні. Кувейтська газета „Аль-Ватан" 9 жовтня повідомила, що нападники були пов'язані з міжнародною терористичною організацією „Аль-Кайда". Офіційного підтвердження цієї інформації покищо немає.

Президент Дж. Буш відкриває західні порти

ВАШІНҐТОН. – Федеральний суддя 8 жовтня ухвалив рішення призупинити на 80 днів страйк докерів, який паралізував працю портів на тихоокеанському узбережжі країни. Останні десять днів порти не працювали. До суду звернулася адміністрація Президента Дж. Буша, яка, у відповідності зі законодавством США, вимагала тимчасового відновлення праці страйкуючих підприємств, оскільки цей страйк завдає збитків національним інтересам. Працівники портів оголосили страйк через розбіжності між профспілками та керівництвом портів із приводу нових трудових контрактів і запровадження нових технологій. Таким чином було бльоковано торгівлю з країнами Азії, що приносило щодня втрати на мільярд долярів.

Світова громадськість стурбована діями Ізраїлю

ХАН ЮНІС, Ізраїль. – Міжнародне співтовариство різко скритикувало дії ізраїльської армії, яка уночі, з 7 на 8 жовтня, обстріляла ракетами місто Хан-Юніс у смузі Ґаза. Генеральний секретар ООН Кофі Анан заявив, що такі воєнні операції не служать інтересам безпеки Ізраїлю. З особливою стурбованістю зреагував Анан на повідомлення, що вертоліт випустив ракету по групі цивільних осіб. Унаслідок атаки загинули 16 палестинців, понад 80 – поранені. Палестинська сторона стверджує, що жертвами удару стали переважно мирні жителі. За даними ізраїльської армії, більшість загиблих – бойовики екстремістського угруповання „Гамас". США висловили стурбованість із приводу цих подій у смузі Ґаза. Вашінґтон зареаґував після того, як прем'єр-міністер Ізраїлю Арієль Шарон розцінив воєнну операцію у смузі Ґаза як „успішну" і назвав терористами більшість загиблих. За словами Шарона, рейди у смугу Ґаза триватимуть і надалі. Після нападу у Гeброн увійшли ізраїльські військові і запровадили комендантську годину. Глава Міжнародного комітету „Червоного хреста" Якоб Келенберґер заявив, що гуманітарна ситуація на палестинських територіях – найскладніша за останні 35 років, переважна половина палестинців перебуває за межею бідності.

Стрілянина у Вашінгтоні – шестеро загиблих і двоє поранених

ВАШІНҐТОН. – У заможних передмістях Вашінґтону від 2 до 7 жовтня було застрелено шість осіб і поранено двоє. Поліція вважає, що вбивство чотирьох чоловіків і двох жінок і поранення однієї жінки, котра пакувала закуплені харчі до авта та 13-річного учня, котрий вийшов з авта і прямував до школи, пов'язані між собою. Один чоловік був застрелений, коли він косив свій травник, інший заправляв авто на автозаправці, ще один був на паркувальній площі харчової крамниці, а четвертий, коли стояв на розі вулиці. Жінку убито, коли на автозаправній станції вона чистила свій автомобіль, інша сиділа на лавці перед поштовим урядом. 13-річний хлопчик перебуває у критичному стані. Поліція ствердила, що у хлопчика стріляв злочинець, який убив минулого тижня на околицях Вашінґтону шістьох людей. За попередніми даними, жертви не пов'язані між собою. Мотиви дій злочинця не відомі. Поліція розшукує двох осіб, які залишили місце одного з нападів в білому автофургоні. Найбільше лякає те, що жертви були випадковими людьми.

Г. Блікс звітував про домовленість роззброєння Іраку

ВАШІНҐТОН. – Голова групи міжнародних військових інспекторів Ганс Блікс 4 жовтня прибув до Вашінґтону, де обговорив із секретарем Державного департаменту Коліном Павелом та іншими представниками Державного департаменту проблему роззброєння Іраку. З жовтня Г. Блікс, виступаючи у Раді Безпеки ООН, заявив, що необхідно доопрацювати деякі питання – ще до поновлення інспекцій військових об'єктів в Іраку. За його словами, час початку праці інспекторів може бути перенесений у зв'язку з отриманням ними нових інструкцій Ради Безпеки.

За матеріялями ЗМІ

Найкраще для Л. Кучми – добровільно відійти

ПРАГА. – Президент України Л. Кучма заявив 8 жовтня, що „за жодних обставин не дав би згоди постачати зброю до Іраку" — тому що, за його словами, за наявного в Україні жорсткого контролю за експортом озброєнь „цього неможливо зробити". Чому саме „цього"? – Очевидно, продажу. Бо згоду на порушення санкцій ООН Л. Кучма таки дав – у цьому й далі переконані у США.

Президент американської правозахисної організації „Фрідом Гавз" – (Дім Свободи) – Адріян Каратницький в европейському виданні щоденника „Вол Стріт Джорнал" 8 жовтня пропонує й „стратегію відходу для українського президента-ізгоя" – така назва його коментаря.

Якщо США зможуть запровадити жорсткий режим інспекцій ООН, то з Кучми треба зробити зразковий приклад, щоб домогтися дотримання санкцій проти Іраку в усьому світі, наголошено в коментарі: які б не були подальші кроки проти Іраку, але президент України не може вислизнути, не сплативши високої ціни.

Президент США Джордж Буш особисто розлючений через Кучмину поведінку так, що його лють відчутна на дотик, пише автор статті. Адже після 11 вересня американський провідник почав ставитися до взаємин з чужоземними керівниками чітко: або ви беретеся вирішувати проблему, або ж самі становите проблему. І Президент Буш, кажуть американські урядовці, червоніє від люті на Кучму, який плянував продаж до Іраку якраз перед зустріччю на найвищому рівні 2000 року з тодішнім Президентом США Билом Клінтоном, на якій святкували американсько-українське „стратегічне партнерство".

Роками українські урядовці заперечували, що нелеґальну торгівлю зброєю, в якій давно звинувачують Україну, було санкціоновано офіційно. Але запис Кучми, правдивість якого підтверджено, дає зрозуміти: хоча Україна й не є держава-ізгой, вона має президента-ізгоя, залученого до нелеґальної торгівлі зброєю, вважає Адріян Каратницький.

Наступні президентські вибори в Україні надійдуть через два роки, і найкращим сподіванням для України – і для США – є змусити Л. Кучму тихо піти у відставку, щоб відбулися дочасні вибори, переконаний американський правозахисник — і пропонує „стратегію відходу" для Л. Кучми.

Для того, щоб український керівник пішов зі сцени, протести проти нього мусять посилитися. Колишній прем'єр-міністер, реформатор Віктор Ющенко мусить спробувати схилити до себе хитких Кучминих прихильників, серед того олігархів і реґіональних керівників, щоб вони підтримали перехід влади. Американська та европейська дипломатична ізоляція Кучми мусить бути герметичною – і обмежитися тільки Л. Кучмою та його скорумпованими дружбанами, але не всією українською владою чи державою. І нарешті – російського президента Владіміра Путіна, який підтримує Кучму, треба переконати, що російським інтересам в Україні найкраще прислужиться коаліційний уряд під проводом реформаторів і зі залученням значного представництва проросійських східних реґіонів України, стверджує Адріян Каратницький.

Можливим компромісом, на його думку, могла б бути загальна амнестія Кучмі за всі його минулі порушення закону.

І якщо Кучма піде у відставку, український „Іракгейт" принесе позитивні плоди. Якщо ж ні – то перед США постануть дві проблеми: український президент стане помітним прикладом іншим державним керівникам, що таки можна потурати Іракові й нічим за це не поплатитися. А неминуча ізоляція українського президента від США та Европи заведе Україну, стратегічно важливу державу на східній межі НАТО, ближче в цинічні обійми Росії. Обиді такі можливості стали б морокою для Европи і США, наголошує Адріян Каратницький.

Сергій Драчук,
Радіо „Свобода"

Двадцять подорожей в Україну

Минулого літа кореспондент польської газети в Нью-Йорку „Нови дзєннік" Тереса Седляр-Колишко побувала у своїй двадцятій подорожі в Україну.

Щоліта вона відвідує українські села і міста, публікуючи в газеті цікаві репортажі і світлини. Уже вийшли дві книжки таких розповідей, готується третя. З польською журналісткою мав розмову Левко Хмельковський.

Тереса Седляр-Колишко

– Коли почалися ваші подорожі в Україну?

– Коли це стало можливим за часів СРСР – у 1986 році я вперше побувала на сході. Від 1988 року буваю в Україні щороку, а на початку їздила двічі на рік. Так і набралося 20 подорожей. З останньої повернулася місяць тому. Я ще уся тепла від українського сонця.

– Чи можна порівняти нинішню Україну з тією, яку ви побачили 16 років тому?

– Важко й уявити зміни, які сталися за цей час на усій великій Україні. Особливо відчутні ці зміни в житті польської меншини. Коли я була перший раз, на усій Україні було тільки чотири римо-католицькі костели, а тепер поляки можуть відвідувати величезне число храмів обраної ними конфесії.

У радянські часи поляки просто боялися призначатися до своєї національности. Люди були залякані. Вони розповідають, що до 1937 року мали польські школи, але їх заборонили, багато вчителів, взагалі поляків було репресовано. Тепер у кожній місцевості діють товариства польської культури. Польське консульство передало мені список таких товариств – це ж товста книжка! Виникло багато чудових мистецьких ансамблів.

– Чи в цих товариствах, ансамблях беруть участь і українці?

– Безумовно. Взагалі, там важко зорієнтуватися, хто є поляком, а хто – українцем. Багато змішаних шлюбів. Люди живуть у приязні з сусідами. Я вже писала і ще раз повторю, що я захоплена містом Рівне. До місцевого костела приходять там і поляки, і українці. У костелі співають один заспів польською мовою, наступний – українською. Органістка – українка. Живуть у великій приязні. Ксьондз сказав мені, що в минулому було так багато злого, що тепер люди прагнуть чинити якомога більше добра. Я це бачу на власні очі. Жодного разу я не зауважила недоброзичливого ставлення до мене.

– А як влада ставиться до польської меншини?

– Я не мала безпосередніх зустрічей з представниками влади, але діяльність церковних громад, товариств, ансамблів, шкіл свідчить про постійну підтримку польської меншини з боку владних структур на усіх рівнях. Жодного разу я не чула якихось нарікань, ніхто мені не скаржився...

У Львові була в польському театрі, який діє в Будинку вчителя. Чудові вистави має! У подільському Городку відроджена чарівна польська школа з басейном, гімнастичними залями. Вперше я побувала у Козятині, про який навіть не чула раніше. Місто загалом непривабливе, але при костелі створене допоміжне господарство, яке має фарму, сад, город, з котрих користаються бідні люди. У Вінниці я розмовляла з професором математики місцевого університету, який вишуканою польською мовою сказав, що має таких здібних учнів, що не здивується, коли одним з Нобелівських лавреатів з математики стане представник України, а він хотів би, щоб то був поляк. У Білій Церкві костел відчинено у картинній ґалерії, яка колись була храмом. Місто дуже доглянуте. Діє активне товариство польської культури, хоча мене вразило, що його очолює жінка, котра говорить виключно російською мовою. Небагато поляків залишилось у Заліщиках, але й тут діє товариство. Моя велика любов – Кам'янець-Подільський – кращає рік у рік, у чому є безсумнівна заслуга польської громади. Подібні враження маю з Умані, Хотина, Тального... Я вважаю, що поляки є добрими громадянами України, коли так сумлінно будують свою державу.

– А які ви маєте враження як подорожня?

– Колись при шляхах була цілковита пустка, я харчі возила з собою. Тепер постали кав'ярні з веселковими парасольками, де можна перепочити, смачно поїсти, випити чаю. Це велика зручність, про яку раніше й мріяти не випадало. У Гайсині, колись дуже незатишному для мандрівника, тепер ваблять маленькі крамнички, у яких я навіть польські огірочки побачила. Люди доброзичливі, гостинні.

– Як порівняти Україну з сусідніми країнами на теренах колишнього СРСР?

– Литва для мене завжди була Европою. Але коли я перетнула кордон до Білорусі, то побачила, що це далеко не Европа.

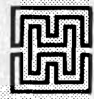
В Україні – краще. Мені видалося, що українці більше люблять працю, ніж білоруси. В Україні не побачите людей, які годинами стояли б зі складеними руками і дивилися довкола. Українці усе - в роботі. Будівлі задбані, села – чистенькі...

– А яке ставлення до поляків?

– На мою думку, взаємини між національностями – це політика. Насправді, повторюю, важко тепер знайти в Україні „чистого" поляка. Завжди десь у родоводі знайдеться якась бабуся чи дід-українець. Я не зауважила жодної незгоди. Звісно, можна почути окремі нарікання на недостатню професійність якогось вчителя чи директора школи, але це зрозумілі людські настрої, які не залежать від національности.

– Поїдете ще в Україну?

– Я полюбила цю землю, її людей, тому їздитиму, доки дозволятиме здоров'я. Читачі чекають нових репортажів і книжок.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Оподаткування та розвиток підприємництва в Україні: від сприяння закордонним інвесторам – до національного режиму

Михайло Харенко

З переходом України від командно-адміністративної системи до ринкових відносин, після розпаду Радянського Союзу, постало питання розвитку підприємницьких структур як складової частини ринкової економіки. Розвиток підприємництва нерозривно пов'язаний з податковою політикою держави, за допомогою якої держава може стимулювати окремі напрямки розвитку економіки. В українській податковій політиці можна виділити два етапи розвитку: на першому етапі відбулося пожвавлення інвестиційної діяльности шляхом надання податкових пільг чужоземним інвесторам, на другому – відбувся перехід до національного режиму рівности оподаткування, за яким податкові стимули створюються в залежності від обсягу доходів (для малого та середнього бізнесу), або за територіяльним принципом (розвиток вільних економічних „внутрішньоофшорних" зон).

На початку 90-их років в Україні були ухвалені перші закони про оподаткування, які реґламентували відносини у сфері підприємницької діяльности. У той же час, у зв'язку з відсутністю розвиненого приватного сектору та необхідністю залучення інвестицій у виробничу сферу, були ухвалені закони, якими запроваджувався спеціяльний режим оподаткування для спільних підприємств з чужоземними інвестиціями. До того ж, на законодавчому рівні були встановлені ґарантії незмінности цього спеціяльного податкового режиму протягом 10 років. Таким чином, закордонним інвесторам було надано перевагу при здійсненні ними підприємницької діяльности в Україні порівняно з національним виробником. Результатом введення податкових пільг в Україні стало загальне зростання кількости спільних підприємств з чужоземним капіталом та рівня їх інвестиційної активности.

Однак вже в 1996 році новим законом України „Про режим іноземного інвестування" пільги були скасовані. Усі підприємства з чужоземними інвестиціями, які на той момент були позбавлені пільг, що їм належали раніше, можна умовно поділити на дві групи. Деякі великі підприємства змогли повернути собі згадані пільги у судовому порядку (хоча багато великих підприємств вирішили, що краще мати податкову адміністрацію за друга, а не за ворога (наприклад, Віннер Форд). Для малих і середніх підприємств це питання навіть не виникало, оскільки суперечки з податковими органами для них могли обернутися припиненням діяльности; отже, вони не змогли протидіяти тискові податкової адміністрації. Починаючи з 1998 року, „боротьба" з існуючими пільгами була перенесена на рівень законів та рішень Конституційного суду України, у результаті яких усі спільні підприємства були майже остаточно позбавлені пільг.

Це, на жаль, один з багатьох прикладів нестабільности податкового законодавства, що, на думку інвесторів, є найсуттєвішим чинником стримування розвитку закордонного інвестування в Україну. Іншими прикладами є введення в дію податкових законів протягом бюджетного року, що суперечить закріпленому на законодавчому рівні загальному порядку, за яким такі закони мали б набувати чинности тільки на початку року. Або навіть надання зворотної сили певним законам про оподаткування, що погіршують становище підприємців.

В умовах, коли привабливість України для ширшого кола закордонних інвесторів була знижена, а податковий тиск всередині країни був настільки сильний, що вижити могли лише великі підприємства, виникла необхідність стимулювання розвитку національного малого та середнього бізнесу. У зв'язку з цим були запроваджені декілька альтернативних систем оподаткування, з яких найпопулярнішим став так званий „єдиний податок". За нововведеним режимом підприємець, замість того, щоб сплачувати декілька різних податків, отримав можливість сплачувати фіксовану суму єдиного податку. Це не лише знизило податковий тиск та спростило податкову звітність для підприємців, але й певною мірою сприяло легалізації доходів. У результаті відбулося значне зростання надходжень до державного бюджету від підприємницької діяльности.

В Україні також було запроваджено так звані „вільні економічні зони" у реґіонах (наприклад, у Донецьку, Закарпатті, Миколаєві, Яворові тощо). Для підприємств, які створені та здійснюють свою діяльність у цих зонах, запроваджений спеціяльний режим оподаткування, а також пільговий режим митного та валютного реґулювання. Для стимулювання розвитку інфраструктури цих зон держава встановила спеціяльні ґарантії щодо змін у законодавстві.

Необхідною передумовою подальшого розвитку податкового

(Закінчення на стор. 20)

Про автора: *Михайло Харенко – кандидат юридичних наук з Національного університету ім. Т. Г. Шевченка у Києві та магістер фінансового права з Колюмбійського університету. Адвокат у Києві та Лондоні в ділянці фінансів і податків. Арбітр міжнародних змагань з міжнародного комерційного права.*

Свято Покрови, свято УПА

За переказами, у давні часи, коли вороги оточили християн у храмі міста Влахерна біля Константинополя, юний Андрій побачив омофор Богородиці, простягнутий над храмом. Матір Божа захистила віруючих, і відтоді вони почали відзначати свято Покрови Богородиці.

Українське козацтво визнало Богородицю своєю заступницею й зробило 14 жовтня – Свято Покрови – своїм найбільшим святом. Цього дня в українських селах починаються весілля, тому що Покрови символізує також опіку над дівчатами.

Та коли у роки Другої світової війни чорні сили нависли над Україною, загрожуючи її народові смертельною небезпекою, патріоти знову звернулися до Покрови Пресвятої Богородиці як до символу Божого захисту. На Волині виникли перші партизанські загони, які вели війну на два фронти – проти радянських окупантів, котрі прийшли у Західну Україну з гаслами визволення, але виявилися катами, і німецького режиму, який виявився не кращим від радянського.

До війська увійшли переважно місцеві люди – звичайні селяни, які замість плуга узяли зброю, щоб захистити свої родини, свої села від подвійного, однаково небезпечного ворога – німецьких фашистів і радянських комуністів. Це була „Поліська Січ" під командою Тараса Бульби – Боровця. Селянські сини і дочки, які ніколи не мали справи зі зброєю і не були навчені засадам партизанської війни, досить швидко стали вправними вояками. Досвід війни вони здобували ціною крови і життя.

Поле боротьби ширилося і до неї усе активніше ставали ті українські кола, котрі спершу мали надію на прихильне ставлення Німеччини до незалежности України. Восени 1942 року виникла Українська Повстанська Армія, яка стала єдиним військом для вояків сільського походження і більш освічених учасників руху опору з міського, студентського, професійного середовища. Супротивниками УПА фактично були не тільки Вермахт і Червона армія, зокрема утворені НКВД диверсійно-партизанські формування, а й ті мадяри, чехи, поляки, румуни, котрі діяли на шкоду українцям. Згодом з останніми було досягнуто порозуміння про спільні дії або невтралітет.

Нове військо не було партизанським гуртом, а мало усі засади регулярної армії – структуру, уніформу, вишкіл, дисципліну, забезпечення запілля, правила взаємин з цивільним населенням. Склад війська значною мірою був інтернаціональним. УПА спиралася на безумовну і щиру підтримку українського населення. Матері і батьки пишалися тим, що їхні діти у важких умовах ведуть боротьбу з ворогами України. Неминучі бойові втрати оберталися закликом до молоді йти до УПА і сотні добровольців поповнювали лави борців, сприймаючи це за честь, за особисту відзнаку.

Понад десять років тривала нерівна боротьба УПА проти ворога. Радянська влада застосувала проти УПА великі війська, а також агентуру, провокації, брехливі обіцянки. Навесні 1950 року загинув командувач УПА генерал Чупринка – Роман Шухевич. До 1956 року владі вдалося приборкати останні вогнища підпільної боротьби. Але ті вояки УПА, яких Богородиця вберегла від кулі катів, за дротами численних таборів продовжували усвідомлення в'язнів про цілі своєї боротьби. Цю працю вони продовжують серед населення незалежної України, де усе ще натрапляють на неприхильність і опір влади, котра керується стереотипами часів комуністичного режиму. Але Пресвята Богородиця і цього разу узяла під Свій омофор українське вояцтво, даруючи врешті перемогу його справедливій боротьбі, тому Свято Покрови ми відзначаємо також як світлий день українського вояцтва, як день народження героїчної УПА.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз SVOBODA Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осцісдавська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про загублену у світі чесність

Здається, немає дня, щоб ми не читали у пресі або не слухали по радіо новинок на тему надуживань чужими грішми, привласнення чужих грошей та підкупів заради власної наживи.

А вже зокрема болять нас інформації про корупцію і розкрадання народного добра в нашій Україні, тим більше, коли йдеться не про „звичайні" крадіжки, але про великі фінансові зловживання відповідальних осіб із державного т. зв. „апарату", від президента країни починаючи.

Дарма, як це називається – крадіж чи відмивання грошей, чи збирання хабарів за різні більші чи менші послуги на урядовому полі – усе це, кажучи простими словами, нечесність, яку треба б карати. А тим часом за десять років незалежности країни усі вже звикли до цього, що за кожну полагоджену „урядову справу", за кожне посунення вперед якогось діла треба платити – платити важко здобутими грішми в країні, де платня за чесну працю стала дуже рідкісною.

У висліді в Україні все іде сьогодні нечесним шляхом і усі про це добре знають та приймають як конечне зло, щоб вижити, втриматися на поверхні життя, дочекатися кращого майбутнього. Прикро, що до нечесних способів виживання вдаються усі верстви народу. Прикро знати, що усі ті, яким належиться довіряти, такими самими нечесними шляхами здобувають силу та пошану.

Коли, однак, слідкуємо за політичними і громадськими подіями не тільки в нашій Україні, але у цілому світі – бачимо, що нечесність є сьогодні загальним явищем – її не засуджують, не вказують на неї пальцем. Немає дня чи тижня, щоб ми не мали нагоди дізнатися про якийсь великий грошевий скандал.

Досить переглядати популярний щоденник „Нью-Йорк Таймс", щоб довідатись про десятки скандалів в американському політичному і фінансовому житті. Ось в безкінечність „іде" скандал із великим підприємством „Енрон", в якому під підозрінням „відмивання" грошей стоять провідні у ньому особи, ось саме зрезигнував із виборчої боротьби відомий сенатор Р. Торіселлі, якого підозрюють у хабарництві, ось міжнародне фінансове підприємство „Тайко" стає об'єктом скандалу про мільйони долярів, які головний директор роздаровував своїм найближчим співробітникам.

Так можна без числа і міри подавати все нові приклади розкрадання грошей працівниками великих підприємств, підплачування високопоставлених у політичному житті країни осіб для здобуття посту чи втримання політичної кар'єри, для зміцнення своєї політичної партії, і т. д. і т. д. І все це бачимо не лише в американському фінансово-політичному житті, але також в Европі.

Чи так давно читали ми про скандали в німецькому політичному світі чи про скандал із мером Парижу? Отже, чи не має наша „бідна" Україна десятки прикладів, як „відмивати", а просто кажучи, красти гроші або підплачувати офіційних осіб?

Читаючи щоденно про нові приклади нечесности провідних осіб, громадян, запитуємо самі себе: чи справді сьогодні вже немає нікого, хто б вірив у кару Божу? Чи справді чесности вже не існує у світі?

О–КА

Їх визнала сама історія. Чому ж не визнає Україна?

ПРАГА. – Нещодавно канцлер Німеччини Ґерґард Шродер довідався, нарешті, де похований його батько, котрий воював у танкових частинах нацистського вермахту. І ще одна картинка: російське телебачення якось показувало, як ветерани радянського СМЕРШ-у спільно з ветеранами німецького нацистського нагірно-стрілецького підрозділу „Едельвайс" проводили похід місцями боїв, один проти одного, на Кавказі. А чому з такою лютою у Росії виступають проти реабілітації вояків ОУН-УПА в Україні?

Так, останки батька нинішнього німецького канцлера віднайдені в Румунії. У Німеччині, до речі, всі ветерани – незалежно від того, на чиєму боці вони воювали, мають соціяльно захищені державою права. Це стосується й інших країн Европи, у тому числі й Прибалтики. Але до сьогодні не реабілітовані вояки українських збройних формувань, котрі воювали за незалежність України на три фронти – проти нацистських окупантів, проти польських збройних формувань, котрі здійснювали етнічні чистки на українських землях і звичайно – проти радянських збройних сил і партизанських формувань, котрі відстоювали не існуючу вже нині тоталітарну державу СРСР, яка уярмлювала в колоніальному рабстві Україну.

Сьогодні ветеранів ОУН-УПА залишилося якийсь десяток тисяч, але суперечності й протистояння в Україні та за її межами з приводу реабілітації цих українських збройних формувань існують неабиякі.

Російські політики поводять себе щодо ОУН-УПА так, нібито надворі 1956 рік і існує СССР із „доленосним" центром у Москві. Хай росіяни чи поляки мають свої застереження і неґативні реакції щодо ролі вояків ОУН-УПА у збройній боротьбі в роки Другої світової війни, але як же ж сама українська влада – чи є у неї своя національна політика і національний інтерес?

Проєкт закону вже давно підготовлений, але не внесений навіть до порядку денного праці Верховної Ради. Можливо, таке відбувається тому, що нинішня влада і не думала дбати про основи, про зміцнення фундаменту самостійної держави, за що проливали свою кров вояки ОУН-УПА? І для неї важливіше й далі торгувати залишками національних багатств у вигляді, наприклад, ґазотранспортної системи держави. Але як же ж тоді з демократією і гуманізмом, котрі у цивілізованому світі давно зрівняли у правах всіх вояків, що з тих чи інших причин проливали свою кров на різних фронтах?

Василь Зілгалов,
Радіо „Свобода"

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ДО 60-ЛІТТЯ УПА

Відкритий лист до колишніх вояків УПА

Вельмишановні воїни Української Повстанської Армії!

З нагоди 60-ої річниці створення УПА дозвольте мені привітати вас зі святом і сказати з цієї нагоди кілька слів від тих, які виховувались на ваших жертвах і вашій спадщині.

Нас мільйони, і ми є всюди – на рідних землях і розпорошені по цілому світі.

Тоді, коли ви записували сторінки української історії своєю кров'ю, я була ще майже дитиною, і не могла збагнути всю глибину ідей, за які ви боролися і були готові віддати вашу молодість і ваше юне життя.

Пам'ять про ці часи вкарбувалася у мою свідомість на все життя. Минали роки, і з часом я пізнала деяких з-поміж вас, як звичайних людей. З одним із вас (псевдо „Дух") я поєднала своє життя тайною шлюбу. Коли мова про вас, як звичайних людей, то ви, так як і всі інші люди, маєте не тільки добрі, але часами і злі сторінки. Але коли мова про Україну і боротьбу українського народу за волю, то ви залишилися ті ж самі.

В певному часі історії ви поділилися. Навіть якби ви поділилися ще і ще раз, для мене, для мільйонів, для історії ви залишились тими „партизанами", яких попросту називали „бандерівцями", які приходили і відходили, огорнені таємницею, і які принесли до нашого життя дорогоцінний дарунок – бачення Вільної України, і немов найдорожчий скарб огорнули її в чудові партизанські пісні.

А їх було багато – і веселі, і сумні, і тужливі, і бадьорі, а найбільше – патріотичні. В них ви зложили матірну любов, і чар палкий кохання, і жаль за свободою і мрію про свободу, і ввесь наш біль, і наші сподівання.

Ваші ідеї, боротьба і жертви, і ваші пісні розбудили в серцях мільйонів хлопців і дівчат, їхніх батьків, бабусів і дідів, а навіть і дітей, глибоко приспані і незнані їм національні почування.

Багато із них ніколи історії України не бачили і не знали, але ви зуміли запалити в їхніх серцях іскру щирої любови до України і українського народу. В них зродилося щире і непогамоване бажання робити щось, і включитися в цей могутній рух боротьби за українську правду, за визволення України з чужого ярма.

Ці події і ваша боротьба та ваші пісні записались золотими буквами у нашу пам'ять.

Коли клятий ворог забрав у нас все, всі наші святощі, він не був в силі забрати наших споминів, які ми глибоко заховали у наших серцях, і які ми понесли немов „євшан-зілля" нелегкими шляхами національного життя.

Коли нам було важко, чи сумно, чи страшно, ми витягали їх з пам'яті, немов з книги буття, і ще раз, і ще раз передумували, повторювали, переспівували незабутні слова. Їм прислухувались молодші від нас, і вони у своїй уяві відтворювали минуле і дивились з вірою у майбутнє.

Чи міг би хтось байдуже, без надуми, слухати чи співати таку пісню:

„Іди сину, ти моя дитино,
у завзятий, лютий бій
Визволяти рідну Україну,
боронити нарід свій.
Як вернешся, сину, то замаю
квіт-калиною твій кріс,
Не вернешся, тихо заридаю,
щоб ніхто не бачив сліз.
Ой вернуся, рідна моя мати,
коли квіт калини зацвіте,
Принесу я до твоєї хати
сонце волі золоте".

На ваших ідеях виростали нові борці, які, так як і ви колись, у своєму часі, в різний спосіб захищали українську правду. Завдяки вам мільйони з-поміж українського народу, як на рідних землях, так і розкинених по широкому світі, ввійшли на шлях національної праці. Велике вам признання і подяка за це.

Радіо „Свобода" у надвечір'я 11-ої річниці Незалежности України передало слова Левка Лук'яненка, який сказав: „Я вважав за свій синівський обов'язок перед Батьківщиною підняти прапор боротьби, який до мене принесли ОУН і УПА, і понести цей прапор боротьби стільки, скільки мені дозволить Господь Бог".

І вам шановні воїни УПА, і їм завдячуємо, що Україна стала вільною державою і відсвяткувала 11-ту річницю свого існування.

З нагоди 60-ліття УПА прийміть щиру подяку від тих, які виховувались на вашій спадщині, за ваші жертви, за страждання, ідейність і стійкість і найкращі побажання, щоб ви ще побачили Україну такою, за яку ви боролися – справді українською. Щасти вам Боже!

Слава Україні!

Героям Слава!

Катерина Мицьо,
Олд Бетпейдж, Н. Й.

Свято України у зросійщеному місті

Українські патріотичні організації Дніпропетровська провели велику працю, готуючись до святкування 11-ої річниці Незалежности України. З самого ранку 24 серпня біля пам'ятника Тараса Шевченка, на площі, відбувся чудовий концерт. Співали і танцювали хлопці і дівчата з українських і мистецьких ансамблів. Віче відкрив його голова Українського Народного Руху на Дніпропетровщині Іван Шулик. Надія Тобольцева передала присутнім привітання голови Конґресу Українських націоналістів Ярослави Стецько. На вічі також виступили від Народного Руху України Віктор Усиченко, ветеран патріотично-визвольної боротьби Петро Розумний, від Братства вояків УПА – Степан Андрушків та інші.Ще декілька годин лунали на площі українські пісні, а пам'ятник Тарасові був прикрашений барвистими літніми квітами.

Багато проблем в політичному житті Дніпропетровська. 73 відсотки мешканців области – українці. Але на вулицях міста ще не часто можна почути українську мову. Деякі вулиці ще й досі мають назви з минулого. Але обласна „Просвіта", інші патріотичні організації роблять все, щоб Дніпропетровськ став справжнім українським містом.

Юрій Тисенко,
доктор фізико-математичних наук,
Дніпропетровськ

Пам'яті визначного мистця

Недавно отримав я дуже сумну вістку, що 23 травня цього року в місцевості Дембіце біля Кракова у Польщі відійшов у вічність мій приятель з Української Державної гімназії у Ярославі, талановитий образотворчий і графічний мистець, син каторжника більшовицьких тюрем, отця-прелата Венгриновича у Балигороді біля Сянока, св. п. Тирс Венгринович. Цю сумну вістку передала мені його опечалена дружина, Софія.

Я був у дуже близькому контакті з покійним Тирсом та його доброю дружиною, тричі споводжував його з Польщі до Америки і Канади, влаштовував йому малярські, графічні та інші образотворчі виставки, зокрема дуже ґрунтовну виставку його знаменитих екслібрісів. Він відвідав у Галичині село, де мій батько о. Теофіль був парохом та деканом, намальовав картину з приходства, з чудовою церквою св. Константина у візантійському стилі, яку запроєктував відомий архітект Нагірний зі Львова. Знімки цієї катедри були поміщені у багатьох наших та іншомовних часописах та журналах.

У 1989 році Тирс їздив в Україну і написав мені листа, що його прийняли там дуже мило. Виступав там хор „Лемківщина", який знав, що Тирс проживав на Лемківщині, що зв'язаний серцем з тією землею. Отже, співала „Лемківщина" українські лемківські пісні. Опісля фолкльорна група Товариства „Львів", перший раз за багато років, заспівала „Ще не вмерла Україна". Це було щойно літом 1989 року. Тепер ця прекрасна церква у польських руках. Її я відвідав у 1997 році з болем серця...

Ось цією статтею прохаю усіх друзів та знайомих гарної та ідейної родини Венгриновичів згадати його світлу постать тихим словом і щирою молитвою, бо він собі на це вповні заслужив.

Любомир Калинич,
Ірвінґтон, Н.Дж.

З думкою про Україну

Написав до тижневика у вересні **Богдан Мак** з Фльориди, який у статті „Свято Покрови" розповів історію створення на Волині 14 жовтня 1942 року УПА та її боротьби за незалежну Україну. Членкиня 33-го відділу СУА з Парми, Огайо, **Галина Ковалишин** написала про український патріотизм і, зокрема, його прояви на еміґрації.

Патріотів України виховує й Київська міська організація ОУН, члени якої 2 вересня прийшли на свято першого дзвінка до школи імені Олени Теліги. Головний редактор журналу „Самостійна Україна" Павло Дорожинський, пише з Києва **Сергій Брунь**, повідомив школі про встановлення стипендії-нагороди за кращі знання з української мови, літератури та історії України.

Листа голови Асоціяції дослідників голодоморів в Україні, народного депутата України Л. Лук'яненка надіслала до „Свободи" голова громадської організації „Американці в обороні людських прав в Україні" **Божена Ольшанівська** з Нюарку, Н. Дж. „VI з'їзд Асоціяції дослідників голодоморів в Україні відбувся 5 жовтня в Києві. Серед питань порядку денного було обговорено міжнародне визнання української нації жертвою Голодомору 1932–1933 років, а також долю матеріялів Конґресової комісії США, переданих Україні ще 1993 року і досі не оприлюднених в Україні", – пише Левко Лук'яненко.

Лев Боднар з Чикаго переслав копію свого виступу у радіопрограмі „Українська вечірня трибуна" від 27 вересня, у якому він інформує про вшанування пам'яти жертв Голодомору у Блумінґдейлі. Пан Боднар не погоджується з тезами промови консула України на тому святі (консул не названий), котрий, на думку пана Боднара, надто позитивно оцінив нинішній провід України і критикував віча, що відбулися в США на підтримку акції „Повстань, Україно!". Дипломат засудив тих діячів в Україні, які організовують антидержавні рухи, „тримаючи червоні комуністичні квитки у себе в кишені і хочуть загибелі української держави".

Вітання „Свободі" з нагоди 109-ої річниці її видання надіслав губернатор штату Ілиной **Джордж Раєн.**

Ярослав Харчун з Канади, відгукуючись на статтю Надії Світличної про мистця Віктора Цимбала (ч. 35), надіслав копію вступної статті свого тестя Івана Кейвана з Канади „Цимбал карикатури", яка відкривала видану у 1981 році, в Нью-Джерзі, збірку політичних карикатур мистця.

Ряд цікавих пропозицій щодо дальшого поліпшення змісту „Свободи" надіслав читач **Михайло** (прізвище і адреса не зазначені). Редакція ознайомилася з ними і скористається кращими порадами у практичній праці.

Микола Горішній з Нью-Джерзі написав вірш „Ніколи не забути", у якому, зокрема, пише:

Як можна забути той Чин
в листопаді,
Коли Україна свій прапор підняла
І серцем, душею живого народу
Гуртом заспівала:
„Воскресла! Воскресла!"

Львівський поет **Мирон Мастикаш** надіслав сатиричний вірш „Імперкомунфашисти", у якому осуджує тих, хто прагне відродження в Україні комуністичного минулого. Автор сатири закликає:

Нехай кожен з нас
цій наволочі скаже
Наше кредо непохитне і тверде:
„Схаменись, поки не пізно,
лютий враже,
Бо на цей раз авантюра не пройде!"

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Назар Бобеляк, 8 років, син Лесі і Мирослава Бобеляків з Данелені, Н. Дж. Новий член 234-го Відділу Українського Народного Союзу. Вписали свого сина батьки Леся і Мирослав, які також стали новими членами УНС. Всіх поздоровляє і бажає успіхів секретар – Євген Осціславський.

Софія Надя Чабала, 1 рік, донька о. Теодора В. і Наталії Чабалів, які проживають у Львові. Дитину записали в члени УНСоюзу, 414-ий Відділ в Нью-Гейвен, Кон., дідусь і бабця Теодор і Марія Чабали.

Лілія Людмила і Олександер Михайло Кухти, діти Наталії і Ерика Кухтів, нові члени 155-го Відділу Українського Народного Союзу. Записали своїх внуків до УНСоюзу бабуня Ольга і дідусь Михайло Кухти.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Запрошуємо на ювілей

СОЮЗІВКА

відзначає своє 50-річчя

В суботу, 23 листопада 2002 р.

ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА РОЗВИТОК СОЮЗІВКИ

100 дол. від особи включає:

- Коктейль 6:00 веч.
- Вечерю і розвагову програму 7:00 веч.
- Забаву – Оркестра „ТЕМПО“ 10:00 веч.
- Нічну перекуску

25 дол. від особи включає тільки ***забаву*** 10:00 веч.

25 дол. для студентів включає ***буфет і забаву*** 8:00 веч.

Нічліг (на дві особи) 60 дол.

Нічліг (для студентів) в гуртожитку в будинку „Січ“ 25 дол.

Просимо зробити замовлення до 19 листопада 2002 р.

Тел.: (845) 626-5641 • Факс: (845) 626-4638

Квитки на бенкет ***НЕ* продаватимуться при дверях.** Зголошення на бенкет приймає Головна Канцелярія УНСоюзу до 19 листопада.Просимо замовляти, висилаючи чек в сумі 100 дол. від особи до Головної канцелярії УНСоюзу на адресу 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054 / Attn. O.T.
Чеки виписувати на UKRAINIAN NATIONAL FOUNDATION.. Цю суму можна відтягати від податку.

Вечірній одяг бажаний.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

51-ий Всеамериканський здвиг СУМ-у

ЕЛЕНВІЛ, Н.Й. – 51-ий Всеамериканський маніфестаційний здвиг СУМ-у під гаслом „У майбутнє – шляхами героїв" завершив цьогорічний літній сезон. Дві частини здвигу: Служба Божа і дефіляда осередків з'єднала сумівців з різних кінців США і Канади. 1 вересня, незважаючи на хмарну погоду, всі осередки прибули на Службу Божу, яку відправив Владика Василь Лостен разом із о. ген. вікарієм Ігорем Міджаком і о. Богданом Данилом. Їх щиро вітала Крайова управа СУМ. Оркестра „Трембіта" з Монреалю та співаки-аматори відспівали Літургію.

Владика Василь Лостин привітав сумівську молодь та гостей, запросив до дальшої співпраці у вихованні спільноти в українському дусі, заохотив зберігати наше народне багатство та передавати молоді.

Цього року комендантом здвигу був Богдан Гаргай, а бунчужним – Богдан Боднєвич, які вели програмою. Цьогорічний здвиг відзначив 60-ліття Української Повстанської Армії, 70-ліття Голодомору 1932-1933 років, 110-ліття від народження Патріярха Йосифа Сліпого. У дефіляді взяли участь осередки: Йонкерсу із переходовим прапором КУ, Нью-Йорку, Пасейку, Ґошену, Ірвінгтону, Джерзі Ситі, Філядельфії, Чикаґо, Балтимору, округа „Холодний Яр", Випані, Гартфорду, Бінгамптону, Бостону, Клівленду та осередок Монреалю з Канади. Дефіляда почалася маршем кожного осередку біля старої команди і виходом на площу перед трибуною. Всі осередки марширували з прапором попереду, представляючи свій осередок, а осередок Пасейку додатково ніс портрет героя вересневої трагедії 2001 року Івана Скали та „Залізний Хрест". На свято прибула родина Івана – мама Славка, сестра та брат з їхніми родинами і представниками від „Port Authority of New York and New Jersey Police".

Українська історія побудована на славі героїв. Байда Вишневецький, Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Тарас Шевченко, Іван Франко, Роман Шухевич, Степан Бандера та ще сотні українських провідників зброєю і словом намагалися припинити шлях ворогам України. СУМ через свою велику, довголітню працю на прикладі українських героїв виховав багато і своїх героїв. Таким героєм став сумівець з Осередку Пасейк ім. Мирона Тарнавського – Іван Скала, який віддав своє життя 11 вересня 2001 року, рятуючи людей. Іван Скала став героєм українського народу. Цього року програма включала окрему точку в пам'ять Івана Скали. Голова Світової управи СУМ, Юрій Наконечний надав матері Івана найвищу нагороду Спілки Української Молоді – Залізний Хрест Заслуги. Вперше в історії СУМ відбулося таке нагородження. Для відзначення зібралися родина Івана із працівниками „Port Authority of New York and New Jersey" та представниками американського уряду, всіма осередками СУМ, від суменят до сеньйорів, представниками організацій і гостями, які віддали честь герою.

Ця точка дефіляди була дуже сумною. На трибуні тривала жалібна тиша, бо всі присутні брали участь у нагородженні. Аскольд Лозинський – президент СКУ, Андрій Худіяш – секретар Посольства України у США, Рома Лісович – касир Українського Народного Союзу, Теодор Олещук – з Організації державницького фронту Америки, Михайло Савків – президент УККА, Юрій Наконечний – голова Світової управи СУМ та інші у промовах подякували СУМу за довголітню працю, висловили своє співчуття родині Івана Скали.

Програма маніфестаційної частини закінчилася дефілядою. Далі була мистецька частина програми. В часі двох днів мистецька програма захопила українську спільноту. Співали Григорій Бобул, Ірина Гречко та Леся Грабова, виступали танцювальні ансамблі „Юність" і мистецький табір, оркестра „Трембіта", квартет „Троянда" з Клівленду, жіночий хор „Левада" та чоловічий хор „Оріон" з Торонто, ансамбль „Золоті струни", хор церкви Святих Кирила і Методія та гурт „Львів'яни". Програмою провадили культосвітній референт КУ СУМ Корнель Василик та солістка Ірина Гречко. Увечорі учасники свята забавлялися під звуки оркестр „Ворони", „На здоров'я", „Львів'яни" та „Відлуння".

Здвиг закінчився. Усі залишали оселю до наступного року, але спогади про свято молоді назавжди залишаться у серцях присутніх.

Ірина Лібер

До редакції надійшла також розповідь про здвиг СУМу від Петра Твардовського з Парми, Огайо. Дякуємо!

Нагороду Івана Скали вручено його рідним.

Вшанування пам'яті Івана Скали.

Хліб-сіль для Владики Василя Лостена.

Учасники 51-го здвигу СУМу.

В пам'ять про Голод 1932–1933 років

ЧИКАҐО. – Фундація українського голодомору в США, централя якої є в Чикаґо, робить старання, щоб про голод 1932–1933 років в Україні знав увесь світ, щоб про нього вивчали в американських школах, так як вивчається про голодомори інших народів.

22 вересня Фундація влаштувала спільну соборну Панахиду та голодний обід з відповідною мистецькою програмою в осередку української православної церкви св. Андрія в Блюмінґдейл, передмісті Чикаґо, де стоїть пам'ятник жертвам голоду.

Після Панахиди свідки голоду поклали до пам'ятника меморіяльні вінки, а діти з ОДУМ-у, Пласту й СУМ-у – квіти. Понад п'ятдесят представників громадських, церковних, фінансових, комбатантських, молодечих та інших організацій причепили до вінків меморіяльні стічки з написами своїх організацій.

Голова Фундації Микола Міщенко в своїм слові до понад півтисячі присутніх довкола пам'ятника з прапорами та коругвами, назвав винуватців штучно створеного голоду, а саме – Сталіна, Молотова, Кагановича, Постишева та інших. Хоч Україна вже відзначила одинадцять років незалежности, але до цього часу уряд України ще не спромігся належно вшанувати понад сім мільйонів жертв голоду та спорудити в пошану їм відповідний Пантеон, хоч в Києві ще й далі стоять пам'ятники тим, що поневолювали Україну – Ленінові, Щорсові, Ватутінові та іншим.

Програмою відзначення керували Тамара Кузик-Сторі та Катерина Марценюк. Коло пам'ятника мав слово також генеральний консул України в Чикаґо Борис Базилевський. Він засудив тих, хто організовує і підтримує в Україні і поза Україною „антидержавні рухи", тобто тих, які 16 вересня узяли участь в акції „Повстань, Україно!". Він сказав: „Я ніколи не буду підтримувати і ніколи не буду виходити до купки галасунів, які йдуть слідом за червоними прапорами і борються з Україною і підривають українські позиції тут, в Америці, і роблять все, щоб поставити мою державу в ізоляцію".

Слово про голод виголосив Матвій Марценюк, студент університету. Були зачитані відповідні листи-співчуття від губернатора штату та головного судді штату Дж. Раєна.

На поминальному обіді головну промову мав проф. Олександер Сидоренко з Арканзаського університету, який насвітлив причини голоду та висловив жаль щодо українського уряду, який не притягає до відповідальности винних у тих злочинах.

В мистецькій частині виступило тріо бандуристок, хор „Сурма" та хор парафії св. Андрія.

Фундація голодомору в співпраці з Асоціяцією дослідів голодомору в Україні, яку очолює Л. Лук'яненко, організовує наступного року, від 27 червня до 7 липня, прощу в Україну під гаслом „Поклін української діяспори жертвам голоду 1933 року". Подорож в Україну підготовляє подорожня аґенція „Скоп" до Харкова, Полтави, Києва та деяких сіл поблизу тих міст, де найбільше вимерло українського селянства з голоду. Будуть відправлені Панахиди, відбудеться процесія зі свічками, покладення вінків та відповідні програми з доповідями на тему голоду та мистецькими виступами. Щодо прощі в Україну Фундація має вже підтримку Світового Конґресу Українців та цілого ряду українських організацій США і Канади.

Щоб про голод в Україні знало молоде покоління, Фундація допомогла видати в Україні книгу Левка Лук'яненка „Нюренберг-2" 6-тисячним накладом. У ній розповідається про колективізацію, арешти, заслання, розстріли та голодомори та старання асоціяції, щоб уряд України притяг до відповідальности винних у злочинах.

Фундація домовилася зі студією „Трайдент" в Голівуді, Каліфорнії, яка в Чикаґо записала на відео зізнання свідків голоду, щоб пізніше змонтувати документальний фільм для розповсюдження в американських школах та бібліотеках. Записано свідчення від Лідії Куриляк, Зіновія Туркала, Анатолія Коломийця, Василя Косогора, матері п. Мандзій, Лєни Скиби, Олександра Хованського, Степана Чупейди, Артура Луковського, Миколи Козюри, Тараса Кохна, Миколи Верхогляда, Тані Гарбуз, Л. Мележик, Неоніли Личак, Віктора Симітка, Павла Коновала та Галини Теркун.

Олексій Коновал

Діти ОДУМ-у, Пласту та СУМ-у з квітами та свідки голодомору з вінками в Чикаґо біля пам'ятника жертвам голоду.

Перший дзвінок

НЬЮ-ЙОРК. – Як і завжди, у вересні привітно відчинились двері шкіл для гомінкої дітвори усього світу. Серед них – Школа українознавства в Нью-Йорку.

Першу лекцію у новому навчальному році, розпочали зі Служби Божої, яку провів о. Филип у церкві св. Юра. Дитячий хор під керівництвом Марії Олинець своїм гармонійним співом чудово доповнював Святу Літургію. Колишній випускник школи Івась Кіналь добре виконав обов'язки піддиякона. Потім пролунав дзвінок, який покликав учнів до кляс.

І почалась велика мандрівка до краю, назва якому – Україна. Історія та географія, катехизм і спів, українська література й культура будуть постійними супутниками української молоді в цій нелегкій, але цікавій подорожі.

Головна мета, яку ставить перед собою вчительський колектив, що його очолює директор школи Ольга Кекіш – не тільки навчити читати, писати, розмовляти українською мовою, але й відчути себе часткою великої української культури, щоб кожен учень – від найменшого до найстаршого – зміг впевнено і свідомо сказати: „Я – українець!". За цим стоїть багаторічна і напружена праця творчих людей, які всю душу і вміння присвячують українському шкільництву.

На педагогічній конференції, яка відбулась 7 вересня, йшла розмова про покращення методик навчання та виховання нашої молоді. Ольга Кекіш підвела короткий підсумок попереднього навчального року, з його успіхами і проблемами, ззгадала літні педагогічні наради та конференції, які провадила Шкільна рада при УККА.

Проф. Юрій Гаєцький зробив звіт про вчительську конференцію викладачів українських шкіл Америки, яка відбулась в Клівленді, Огайо, у червні цього року. Зокрема було зроблено наголос на використанні нових учнівських програм, підручників і передових навчальних методик, в т. ч. комп'ютерних систем. Отже поле зоране і сівачі почали засівати "розумне, добре, вічне зерно", яке проросте щедрим врожаєм.

Володимир Федорак,
викладач

Вчителі школи в Нью-Йорку.

„Красуня світу-2002" народилася у Харкові

„Красуня світу - 2002"
Джастін Пасек

НЬЮ-ЙОРК. – Впродовж кількох днів провідні газети світу писали про позбавлення титулу „Красуні світу - 2002" („Miss Universe") 24-річної росіянки Оксани Федорової. В офіційному повідомленні було сказано, що Оксана не виконала умов контракту, зокрема не з'являлася на заплановані імпрези. Преса повідомила також, що Оксана, всупереч контрактові, узяла шлюб, і можливо, завагітніла, в усякому разі додала у вазі. Власники імпрези „Красуня світу" втратили значні прибутки. Така ситуація виникла уперше за 52 роки існування конкурсу. Особливістю скандалу є й те, що вперше „Красунею світу" стала росіянка. Тепер почесне звання отримала красуня Джастін Пасек, дівчина з Панами. Вона була другою у нещодавному конкурсі красунь і, звичайно, вже не сподівалася, що їй випаде щастя стати володаркою корони „Красуні світу-2002".

Ця новина стала справжнім святом для жителів Панами. Але досвідчені репортери прогавили ще одну цікаву деталь, на яку звернув увагу польський журналіст Вольдемар П'ясецький. У газеті „Кур'єр Любельський" 28 вересня він повідомив, що дівчина має слов'янське прізвище – Пасек.

Елізабет Патіно, мама Джастіни, навчалася у Харкові і вивчала психологію. Тут вона познайомилася з молодим поляком Станіславом, який вивчав інформатику. Вони покохали один одного, і 29 серпня 1979 року у них народилася дівчинка. Шлюб Елізабет Патіно та Станіслав Пасек узяли в Харкові. У цьому місті записали й народження дитини.

Близько року Джастін прожила в Україні. А коли її привезли до Польщі, то охрестили за католицьким обрядом і назвали Юстиною. Дівчинка підростала і виховувалася у родині батька, яка проживала у містечку Вожучинє, а тим часом мама Джастіни продовжувала своє навчання в Україні. Після закінчення університету Елізабет приїхала до Польщі і через якийсь час разом з Юстиною повернулася на свою батьківщину. Згодом і Станіслав Пасек переїхав до Панами.

Василь Лопух

Знову і знову схилімо голови...

Прийнявши голодну смерть за такого ж, як сам і тисячі інших, невинного в'язня Авшвіцу, скромний чернець Максиміліян Кольбе став відомий усьому світові. Католицька Церква канонізувала його, і завдяки цьому жертовному вчинкові цей лицар духу став святим. Поклав на вівтар своє життя за життя іншого. Лише одного... Чи багато людей знає про голодну смерть, заподіяну мільйонам українців 1932–1933 років? Чи ми достатньо робимо для того, аби про це довідалося більше людей? Чи не замулює плин часу цього факту в пам'яті нашої молоді? Не мовчім!

В історії кожного народу є і славні, і сумні сторінки. Не лише сумною, а невимовно болючою та зловісною сторінкою в житті українців став навмисне створений голод 1932–1933 років. Його заподіяв більшовицький режим Москви на більшій території України, щоб знищити працьовитого господаря на селі, поховати думку про здорове почуття приватної власності, підірвати християнський дух нації та остаточно поставити на коліна українців. У результаті цього нечуваного в історії людства злочину мученицькою смертю загинуло від 7 до 12 мільйонів осіб, з них половина дітей.

Щороку українська громада Торонто вшановує світлу пам'ять своїх колишніх краян, замучених голодною смертю. В українській оселі „Сокіл" у селищі Гакстон вже понад 10 років стоїть хрест скорботи. Цього року українська громада, організована керівниками УНО-Торонто-місто та УНО-Торонто-Захід, вже вкотре зібралася, аби пом'янути невинно замучених.

Дзвін скликав українців до двох розміщених поряд освячених місць – каплички, де щонеділі та у свята відправляють Службу Божу, та пам'ятного хреста.

Відзначення розпочалося Літургією, яку відправив священик Богдан Сліпий біля каплички. Відтак коло хреста скорботи була відслужена Панахида за упокій безвинних душ, до якої долучився ще один парох – Богдан Сенцьо. Схилені хоругви, державні прапори Канади й України, розшиті знамена УПА, застиглі погляди людей – все це підкреслювало особливість Панахиди. Отець Богдан Сенцьо наголосив, що обмануті більшовицькою брехнею сильні світу цього залишилися глухими до передсмертних стогонів українського селянина.

Відтак усіх присутніх було запрошено на другу частину вшанування, що розпочалося традиційною молитвою. Була коротка і сумна, але дуже вміло й любовно приготована тризна. Диригентську паличку взяла у свої руки Ірина Кравець. Голови двох управ – УНО-Торонто-місто й УНО-Торонто-Захід Ярослав Коваль і Володимир Сукнацький запалили свічку пам'яті.

Перше слово було надане голові УНО-Торонто-Захід В. Сукнацькому. Він підкреслив, що після розправи над українською інтелігенцією в кінці 20-их – початку 30-их років московський режим одразу ж взявся за фундаментальну верству нації – селян. За дуже короткий період була знищена третина сільського населення України.

Головним доповідачем був голова Головної управи Української Стрілецької громади Канади Андрій Славич. Він пояснив, чому український селянин виявився безсилим проти цього більшовицького монстра, які політичні обставини і тенденції тоді панували, звідки походить російський великодержавний шовінізм і україножерство, чому совєтська влада знищувала церкви, перетворювала їх у стайні.

Завершуючи свою доповідь, А. Славич запитав у себе і у всіх, чи досить ми робимо, аби час не замулив у людській пам'яті цієї трагічної сторінки нашої історії. І сам за всіх відповів: робити слід більше й активніше, аби світ знав про не таку вже й давню трагедію українського народу, а кожне наступне покоління щороку ставило свічку скорботної пам'яті за упокій душ багатомільйонних жертв.

Художньо прочитаний Іриною Кравець нарис Івана Гринчишина „Клин клином" був більш ніж доречним для уявлення картини голоду. Люди заціпеніло слухали правду про страшні події того часу.

Проникливо звернулася до учасників Панахиди голова Крайової Управи КУК Ірина Ващук. Вона погодилася з головним доповідачем, що слід більше робити для гідного вшанування пам'яті наших краян, замучених голодною смертю у 1932–33 роках.

Ірина Кравець просить підвестися людей, які були очевидцями голоду і якимось дивом уціліли. Цього року встали лиш п'ять осіб. Торік було їх дванадцять.

До слова запрошують Андрія Латишка – поета, колишнього співака й учителя, який у той страшний час мав 7–8 років. Він згадав, як дорослі і діти вишукували взимку на городах напівгнилу картоплю, з якої можна було зварити крохмаль, що якось притуплював голод. Люди варили та їли вже здичавілих і дуже вимарнілих собак і котів. Сильніші намагалися вполювати горобця чи ворону, зловити мишу чи щура, виполохати із загати їжака, зовсім кволі варили кору, коріння, навесні їли молоду траву. Небіжчиків, що нерідко по кілька днів лежали просто неба, вже й не ховали по-людськи – їх просто звозили возами на цвинтар і зсипали у велику яму.

Андрій Латишко повторив думку попередніх промовців, що основною метою навмисне створеного жорстокого голоду було намагання вбити національний український дух, залякати вцілілих, полегшити енкаведистам насильну колективізацію. Насамкінець очевидець подій прочитав власного вірша про пережитий жах і щиро закликав присутніх ніколи не забувати померлих від страшного голоду, щороку вшановувати пам'ять про них.

Богдан Михайлишин,
Торонто

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ У США

запрошує місцеву громаду на

БЕНКЕТ

З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ

у залі Сестрицтва напроти церкви-пам'ятника
Main St., South Bound Brook, NJ

в суботу 19 жовтня 2002 р. о 7 год. вечора

Учасники програми:

Чоловічий ансамбль Свято-Троїцької церкви, Ірвінґтон,
Ростислав Василенко, Галя Цеховська
Вхідна плата – 25 дол.

ДОДАТКОВІ ІНФОРМАЦІЇ ТА РЕЗЕРВУВАННЯ
в Надії Мірчук: (973) 992-6479

Український Танцювальний Ансамбль

Волошки

має особливу шану запросити Вас з Родиною на

Осінній Баль

в суботу 9-ого листопада, 2002 р. о годині 9:00
в
Українському Освітно-Культурному Центрі
700 Cedar Road Jenkintown, Pennsylvania

гратиме оркестра:

Фата Моргана

Ансамбль "Волошки" виступить під час вечора

Вступ для дорослих - $30.00 / для студентів - $25.00
(включно з легким буфетом)

Столи та білети можна замовити у пані
Катрії Коваль на число телефону: (215) 413-2504

вечірний одяг

United States Postal Service

Statement of Ownership, Management, and Circulation

1. Publication Title	2. Publication Number	3. Filing Date
SVOBODA	5 3 0 - 4 2 0	OCT 4, 2002
4. Issue Frequency: WEEKLY	5. Number of Issues Published Annually: 52	6. Annual Subscription Price: $55.00 NON-MEMBERS $45.00 MEMBERS

7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication *(Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4)*
SVOBODA
PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054
Contact Person: WALTER HONCHARYK
Telephone: 973-292-9800

8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher *(Not printer)*
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC
PO BOX 280 2200 ROUTE 10
PARSIPPANY NJ 00054

9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor *(Do not leave blank)*

Publisher *(Name and complete mailing address)*
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC
PO BOX 280 2200 ROUTE 10
PARSIPPANY NJ 07054

Editor *(Name and complete mailing address)*
IRENE JAROSEWICH
PO BOX 280 2200 ROUTE 10
PARSIPPANY NJ 07054

Managing Editor *(Name and complete mailing address)*
(SAME AS EDITOR)

10. Owner *(Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)*

Full Name	Complete Mailing Address
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC	PO BOX 280 2200 ROUTE 10 PARSIPPANY NJ 07054

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box → ☐ None

Full Name	Complete Mailing Address

12. Tax Status *(For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)*
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for federal income tax purposes:
☒ Has Not Changed During Preceding 12 Months
☐ Has Changed During Preceding 12 Months *(Publisher must submit explanation of change with this statement)*

PS Form 3526, October 1999 *(See Instructions on Reverse)*

---

13. Publication Title: SVOBODA
14. Issue Date for Circulation Data Below: OCT 4, 2002

15. Extent and Nature of Circulation		Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies *(Net press run)*		7,400	7,400
b. Paid and/or Requested Circulation	(1) Paid/Requested Outside-County Mail Subscriptions Stated on Form 3541. *(Include advertiser's proof and exchange copies)*	6,703	6,703
	(2) Paid In-County Subscriptions Stated on Form 3541 *(Include advertiser's proof and exchange copies)*	0	0
	(3) Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Non-USPS Paid Distribution	147	147
	(4) Other Classes Mailed Through the USPS	37	37
c. Total Paid and/or Requested Circulation *[Sum of 15b. (1), (2),(3),and (4)]*		6,887	6,887
d. Free Distribution by Mail *(Samples, complimentary, and other free)*	(1) Outside-County as Stated on Form 3541	97	97
	(2) In-County as Stated on Form 3541	0	0
	(3) Other Classes Mailed Through the USPS	80	80
e. Free Distribution Outside the Mail *(Carriers or other means)*		4	4
f. Total Free Distribution *(Sum of 15d. and 15e.)*		181	181
g. Total Distribution *(Sum of 15c. and 15f)*		7,068	7,068
h. Copies not Distributed		332	332
i. Total *(Sum of 15g. and h.)*		7,400	7,400
j. Percent Paid and/or Requested Circulation *(15c. divided by 15g. times 100)*		97.44	97.44

16. Publication of Statement of Ownership
☒ Publication required. Will be printed in the OCT 11, 2002 issue of this publication. ☐ Publication not required.

17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: Walter Honcharyk — ADMINISTRATOR — Date: OCT 4, 2002

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

Instructions to Publishers

1. Complete and file one copy of this form with your postmaster annually on or before October 1. Keep a copy of the completed form for your records.
2. In cases where the stockholder or security holder is a trustee, include in items 10 and 11 the name of the person or corporation for whom the trustee is acting. Also include the names and addresses of individuals who are stockholders who own or hold 1 percent or more of the total amount of bonds, mortgages, or other securities of the publishing corporation. In item 11, if none, check the box. Use blank sheets if more space is required.
3. Be sure to furnish all circulation information called for in item 15. Free circulation must be shown in items 15d, e, and f.
4. Item 15h., Copies not Distributed, must include (1) newsstand copies originally stated on Form 3541, and returned to the publisher, (2) estimated returns from news agents, and (3), copies for office use, leftovers, spoiled, and all other copies not distributed.
5. If the publication had Periodicals authorization as a general or requester publication, this Statement of Ownership, Management, and Circulation must be published; it must be printed in any issue in October or, if the publication is not published during October, the first issue printed after October.
6. In item 16, indicate the date of the issue in which this Statement of Ownership will be published.
7. Item 17 must be signed.

Failure to file or publish a statement of ownership may lead to suspension of Periodicals authorization.

PS Form 3526, October 1999 *(Reverse)*

12-му Відділові СУА – 35 років

На урочистому святкуванні 35-ліття 12-го Відділу СУА в Клівленді. Сидять (зліва): Катерина Немира, Неля Винярська, Надя Дейчаківська, Дарія Городиська, Дарія Федорів, Ліда Вирста. Стоять – Дарія Семків, Люба Мудра, Іда Котелевич, Наталія М'ягка, Люба Дармохвал, Пат Крутиголова, Ліда Базарко, Леся Оленчук, Дарія Войтина, Марія Дробнякевич, Леся Грайф, Марія Василина, Стефанія Хома.

КЛІВЛЕНД, Огайо. – 22 вересня, у залі церкви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, було відзначено 35-річчя відділу СУА ім. Олени Пчілки. Близько 200 осіб прийшли розділити радість свята. Жовто-багряна квітка була подарована кожній учасниці відділу, а цікава концертна програма була присвячена 160-річчю від дня народження корифея української клясичної музики Миколи Лисенка.

У залі було викладено альбоми і монтажі фотографій з історії відділу. Це – пікніки, різдвяні базари, виставки, а також щомісячні засідання. Альбоми зберігає і оформляє Неля Винярська.

Святкування відкрила голова відділу Дарія Федорів, яка в доповіді висвітлила головні досягнення відділу за 35 років. Далі слово перейшло до голови Округи СУА штату Огайо Іванки Шкарупи, яка привітала союзянок, а також прочитала привітання від голови Головної управи СУА Ірини Куровицької, вручила почесну грамоту на честь свята.

Союзянки, підтримуючи традицію, запалили свічник з трьома свічками: першу (запалила Лідія Вирста, заступниця голови відділу) – в пам'ять 35-літньої праці відданих і невтомних членок відділу; другу – (запалила колишня голова відділу, тепер референтка стипендій Надія Дейчаківська) – в світлу пам'ять покійних членок; третю (запалила Пат Крутиголова, колишня голова відділу, сьогодні виховна референтка) – на світле майбутнє СУА Америки.

Доповідь про життя і творчу діяльність Миколи Лисенка підготувала засновниця відділу і його перша голова Дарія Городиська. Концертну програму вела Катерина Немира – культурно-мистецька референтка відділу.

На сцені виступали професійні співаки Василь Матвіїв і Мирослава Кука, піяністи – Наталія Боєчко, Оксана Криштальська, скрипачка – Марта Малюца і аматори – молодий квартет „Троянда" з Парми.

В свічнику догоряють свічки. Дві години пролетіли захоплююче.

Перед закінченням концерту всі присутні піднялися на сцену і разом з артистами заспівали духовний гимн України „Боже великий єдиний". На пам'ять кожній членці і для архіву відділу була зроблена фотографія. Кошти від проведеної імпрези передали на проєкти СУА „Допомога людям старшого віку" і „Фонд бабусі".

Дарія Семків-Марціновська

Ще одна зустріч реґензбуржців

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 9–12 вересня на Союзівці ще раз зустрілася „регенсбурзька родина". На зустріч прибули тільки 43 особи. Декому перешкодив стан здоров'я, дехто несподівано опинився в лікарні. Ми зі смутком відчували їх відсутність та ще більше дорожили можливістю зустрічі і теплом дружби. Крім ділових нарад, відзначено 70-ліття Голодомору та 60-ліття УПА. З увагою слухали учасники зустрічі спогади колишнього молоденького упівця – „Малого" – нашого шкільного колеґи Романа Маца. Надія Маланяк-Оранська поділилася згадками із близьких взаємин родини Маланяків із родиною Шухевичів.

Святочна вечеря, якою, як і цілим з'їздом, проводив Василь Лучків, ще більше прикрасила спільні хвилини. Мило й зворушливо було вітати Володимиру Кавку з нагоди її 80-ліття. Сподобався виступ Мирона Шарка із гуморескою і наслідуванням Миколи Понеділка та „казанням" астматичного „єгомосця".

У середу був День пам'яти і жалоби по жертвах 11 вересня в Нью-Йорку. Після дворазової хвилини мовчанки усі подалися до церкви. Службу Божу і Панахиду співслужив із парохом церкви о. Еміліян Шараневич – наш давній регенсбурзький душпастир. Зворушлива проповідь зігріла серця.

З огляду на погоду, ватри не відбулось. Зібравшись у вестибюлі, ми просто насолоджувались перебуванням у рідному колі. Прощальні обійми не могли бути міцнішими й щирішими. І роз'їхались усі із постановою зустрітись і в наступному році.

Людмила Ярко-Почтар

Учасники зустрічі реґензбуржців на Союзівці.

Відзначили конґресмена Боба Шейфера

ВАШІНҐТОН. – Українсько-американська адвокатська спілка (UABA) відзначила Боба Шейфера, республіканського конґресмена з Кольорадо та співголову Української конґресової фракції, нагородою „Правило закону" – за „його працю щодо українських питань" у Конґресі США.

„Це відзначення підкреслює сильне зобов'язання та віру Боба Шейвера у незалежність України та пристрасну підтримку людських прав, демократичних установ, економіки вільних ринків і за його провідництво Української конґресової фракції", – сказав президент Українсько-американської адвокатської спілки Андрій Міхняк.

Відзначення відбулося 28 вересня на бенкеті з нагоди 25-річчя Українсько-американської адвокатської спілки в готелі Шератон на площі Рітенгавз у Філядельфії, де й головним промовцем був конґресмен Б. Шейфер.

„Я з гордістю приймаю це знаменне відзначення за мої зусиля в Конґресі стосовно України з метою допомогти українському народові створити повну життя демократичну спільноту", сказав конґресмен. „ Як дитина українських іміґрантів я святкував незалежність України в 1991 році та її відокремлення від тиранства совєтського комунізму. Моє серце наповнялося гордістю, як українці розірвали кайдани комунізму і проголосували їхнє бажання жити вільними. Ця українська пристрасть до волі і справедливости й була тим чинником, чому українці і наші українські батьки і діди приїхали до Америки".

УКРАЇНА І СВІТ

Архиєпископ УГКЦ Любомир відвідав українців у Казахстані

АСТАНА, Казахстан. – З 8 по 15 серпня Верховний Архиєпископ УГКЦ Любомир кардинал Гузар перебував в Республіці Казахстан – на запрошення католицьких єпископів цієї середньоазійської країни, щоб взяти участь в молитовних днях пам'яті мучеників XX століття. Сюди були запрошені представники европейських народів, громадяни яких були свого часу депортовані до Казахстану. Архиєпископ Любомир представляв український народ. Всього в цих заходах брали участь представники 12 країн світу, в тому числі України, Швайцарії, Італії, Литви, Молдови, Польщі, Чехії, Словаччини, Азербайджану та Узбекистану.

8 серпня на міжнародному летовищі в Астані, столиці Казахстану, Архиєпископа Любомира зустрічав Апостольський нунцій в Казахстані та Середній Азії Архиєпископ Йосиф Веселовський з делеґацією.

Архиєпископ Любомир відвідав Посольство України і мав зустріч з Послом Василем Цибенком. Архиєпископ Любомир наголосив на тому, що наша Церква хоче якнайефективніше працювати для українських громад в Казахстані, і з вдячністю підкреслив, що цьому в Казахстані сприяють добрі стосунки між Українським Посольством та Українською Церквою, чого, на жаль, нерідко бракує в інших країнах.

Після того Владика Гузар завітав до українського навчального центру, який вже дев'ятий рік працює в столиці Казахстану. Тепер тут навчається 180 дітей різних національностей, і всі вони вивчають українську мову, літературу, танці та пісні.

9 серпня зранку Владика Любомир поїхав до Караганди, де відвідав найбільшу греко-католицьку парафію в Казахстані. Він також мав зустріч з керівниками обласної державної адміністрації і після цієї зустрічі відвідав монастир Служебниць Непорочної Діви Марії.

Увечорі 9 серпня Архиєпископ Любомир зустрівся з греко-католицьким духовенством Казахстану. Отець Василій Говера, настоятель громади в Караганді, коротко представив історію розвитку Української Греко-Католицької Церкви в Казахстані, розповів про такі актуальні проблеми Церкви в Казахстані, як потреба збільшення кількости священиків, відкриття нових монастирів, вишкіл семінаристів з Казахстану в Україні, тотожність Греко-Католицької Церкви в Казахстані в зв'язку з тим, що наші церкви відвідують представники інших національностей.

10 серпня в церкві Покрови Пресвятої Богородиці Архиєпископ Любомир відслужив Літургію – у співслуженні з Владикою Іваном Павлом Ленгою, римо-католицьким єпископом Карагандинським, та греко-католицькими і латинськими священиками. Після Літургії Архиєпископ освятив місце під будову нового храму в Караганді, який невдовзі замінить невеличку дерев'яну каплицю.

Після повернення до Астани, увечорі, 11 серпня, в катедральному храмі Астани спільно відправили Богослуження Апостольський нунцій Йосиф Веселовський і Архиєпископ Любомир. Архиєпископ Любомир виголосив проповідь українською та англійською мовами.

В понеділок, 12 серпня, делеґація здійснила екскурсію по Астані. Єпископи відвідали мусулманську мечеть, православну церкву, музей Президентського центру культури, Евразійський університет, а також поклали квіти і вінки біля пам'ятника „Мати-Батьківщина" і меморіялу жертвам політичних репресій. Відтак відбулася подорож до села Малинівка, 40 км. від Астани, щоб відвідати колишній табір „Алжир" (Акмолінскій лаґерь жен ізменніков Родіни).

Наступного дня делеґація прилетіла до Караганди. На летовищі їх зустріли представники державної влади і спільним кортежем вирушили в Спаськ, 30 км. від Караганди, де колись був табір для військовополонених та політично репресованих. На табірному цвинтарі споруджено вісім пам'ятників представникам різних народів, які загинули в цьому таборі. В Спаську було відслужено Утреню за померлими, і Блаженніший Любомир виголосив проповідь українською мовою. Після Богослуження всі єпископи підійшли до пам'ятників своїх співвітчизників, щоб посвятити їх святою водою та помолитися. Численна громада українців разом із Главою Греко-Католицької Церкви перед українським пам'ятником відслужила Панахиду.

Наступного ранку в Караґанді в церкві Покрови Пресвятої Богородиці Владика Гузар відслужив Літургію та освятив воду в день пам'яті хрещення Київської Русі князем Володимиром. Після служби відбулася зустріч Владики з молоддю.

15 серпня Владика Любомир прилетів в Україну.

Прес-служба УГКЦ в Казахстані

Пам'ятники – замість води

Р. Л. Хомяк

ЛЬВІВ. – У місті Лева проблема з водою зайшла в новий глухий кут. Зате програма побудови нових пам'ятників крокує вперед.

Західноукраїнська „столиця" споживає щодня принаймні вдвічі більше води, ніж подібні европейські міста і все ще у Львові вода тече з більшости кранів тільки три години вранці і три увечорі. А іноді тільки вранці в деяких частинах міста. Ще в інших частинах (їх мало) – цілодобово. Зате львів'яни, які рік тому поставили великий пам'ятник королю Данилові Галицькому, засновникові міста, вже готуються до спорудження пам'ятника Степанові Бандері, провідникові Організації Українських Націоналістів.

Місто Львів і Львівська область обрали демократичні влади ще 1990 року, коли ще був Совєтський Союз, і вже тоді націонал-демократи брались за демократичне розв'язання водопостачання для Львова, яке, мовляв, терпіло від поганого совєтського центрального плянування: швидка розбудова промисловости, без відповідного розширення інфраструктури.

Нинішний міський голова Львова Любомир Буняк у своїй передвиборчій кампанії обіцяв львів'янам, що через два роки вони матимуть воду цілодобово, або він подасть у відставку (зреэиґнує). Малознаний тоді у політиці Любомир Буняк (який зробив кар'єру як менаджер великих трубопроводів для нафти й ґазу) 31 березня вибори виграв.

У своїх виступах під час передвиборної кампанії пан Буняк доводив, що не треба відразу перебудовувати цілу львівську систему водопостачання. Він пропонував насамперед вмонтувати лічильники на усі львівські джерела води; далі – у всіх будинках міста. А тоді поправляти, по черзі, ті частини системи, де вода витікає в землю.

Але ставши посадником, Л. Буняк довідався, що його попередник вже почав заходи на одержання позики від Світового Банку: 24 з гаком мільйони долярів на 20 років під 6 відсотків на модернізацію Львівводоканалу. Таких вигідних умов позики тяжко не взяти, і в серпні у Вашінґтоні угода була підписана. (Грошей ще нема, бо того роду позики ґарантує держава, а це значить, що й Верховна Рада України має затвердити надання позики.)

Тим часом у Львові члени міської ради вжахнулися, коли обрахували, що протягом 20 років містові доведеться повернути не 24 мільйони доларів, а понад 51 мільйон! Так батьки міста, які виросли у безжурній совєтській системі, навчились те, що вже давно знають їхні ровесники в Мейплвуді і Медисоні, і Мелровз-Парку, які сплачують „мортґеджі" банкам і кредитівкам за свої хати чи підприємства: позики не бувають безвідсоткові, а за 20-30 років ці відсотки ростуть.

Реакція міської ради 19 вересня була така: відкласти питання про ратифікацію позики Світового Банку, тим більше, що дешевше вийде власними силами і грішми з міського бюджету направити систему водопостачання. (Про те, що протягом майже 13 років цього не сталося, мови не було).

Саме тоді, коли львівська міська рада жахалася коштами позики Світового Банку, один з керівників Соціял-національної партії (це та партія, яка із своїми свастико-подібними символами, смолоскипами і барабанами машерує вулицями Львова, зокрема тоді, коли там з'являються західні телекамери), оголосив про рішення „оргкомітету" побудувати у Львові пам'ятник Степанові Бандері. Тому що цей лідер є заступником голови львівської обласної ради, він висловив кореспондентові газети „Україна молода" впевненість, що до року пам'ятник буде, бо „в обласній раді нинішного скликання є доволі депутатів-патріотів, які здатні мислити державницькими категоріями".

Тим часом канадець Степан Бандера, онук провідника ОУН, який нині працює в Києві, висловив розуміння ідеї побудови у Львові пам'ятника дідові, але додав, що коли б у нього було стільки грошей, скільки коштуватиме пам'ятник, „я б їх уклав в кращу організацію української нації". І ще таке: „Найкращим пам'ятником дідові ... буде те, коли Україна нарешті стане квітучою національною державою, не тільки за формою, але за суттю, за змістом".

У Львові, до речі, одна з головних вулиць міста, вже носить ім'я Степана Бандери, а пам'ятники йому стоять у Стрию, Угринові, Коломиї й Дрогобичі.

Львів, безумовно, був би квітучим містом, як подібні йому Краків і Відень, коли б він взяв приклад з тих міст і поставив наголос на туризм. Туристи залишають у Кракові й Відні сотні тисяч кожного дня року. Але в тих містах є багато нормальних і люксусових готелів, в яких вода іде цілодобово.

У Львові, натомість, десь рік тому провели опитування у справі води. Велика більшість на запитання, чи згідні платити за воду більше, якщо вона буде іти цілодобово, відповіли: ні. А коли Львів візьме позику Світового банку, то ціни на воду будуть безумовно вищі. Це також обрахували спеціялісти міської ради. І ще у львів'ян є гіркий досвід з різними цільовими позиками, грантами й дотаціями: вони зникають, а їхні цілі не здійснюються.

Так що на тринадцятому році демократії у Львові справа з водою все ще в глухому кутку. Але можна сміло йти в заклад, що черговий пам'ятник до року з'явиться.

Молоде обличчя давнього Києва

Усі ми – редактори, дописувачі і читачі „Свободи" певною мірою пов'язані з Києвом. Одні – переважно через політику, успіхи і труднощі утвердження Української держави, інші – через історію, яка висунула Київ на одне з найяскравіших духовних перехресть нашого світу, ще інші – через красне письменство, мистецтво і науку, які з кожним новим століттям і з кожним поколінням відроджуються – завдяки зовнішнім обставинам і всупереч їм – як столиці-носія якоїсь особливої місії, яку ще належиться здійснити Україні і щодо якої усі ми так затято сперечаємося.

Але всі ми також пов'язані з Києвом просто як з містом, з його архітектурним образом – певна річ, ми хочемо, щоб цей образ був неповторний у своїй красі, щоб викликав у кожного, хто в нього ступає, захоплення, яке б водночас означало захоплення усією Україною.

„Свобода" уже двічі представляла своїм читачам – молодого київського скульптора ҐеПара (GePar) – Генадія Парфенюка, який живе, творить і розвиває свій яскравий талант в Америці, але живе, творить і вдосконалює себе – з Києвом у серці. Він – автор філософськи узагальненої скульптурної моделі для пам'ятника Ярослава Мудрого та багатьох інших творів – несподіваних, новаторських за ідеєю і пластикою. Нещодавно Генадій повернувся з Києва, сповнений нових ідей і нового надхнення. Як і кожен мистець „звідти", він, зберігаючи яскраву творчу індивідуальність, охоче стає до гуртової праці, якщо вона діється в ім'я України, в ім'я Києва.

Генадій Парфенюк і Олександер Комаровський. Проєкт скульптурної композиції - плянується встановлення на вул. Дарвіна, біля туристичного центру.

Телефонічна розмова з ним – саме на цю тему.

– Ви належите до того київського мистецького кола, яке має своєю ціллю піднести художню, естетичну цінність української столиці. Розкажіть коротенько про ваших колеґ, останні зустрічі з ними і ваші спільні проєкти.

– Спочатку скажу, що ці проєкти стосуються не старого Києва, а нових його районів. Новітні будови не мусять бути ординарними, як сірі штахетини в совєтському плоті. Нові квартали столиці повинні додавати до її неповторної краси, а не віднімати від неї. Йдеться про мудре, естетичне бездоганне поєднання старих і нових архітектурних стилів. Втім, чимало можна переосмислити і змінити й у старій частині Києва. Наприклад, мій колеґа-архітектор Анатолій Гайдамака переінсталював Музей війни, керуючись при цьому психологічними критеріями, а не риторичногероїчними. Навіть танки перед музеєм він розмалював навесело, перетворивши грізну зброю в дитячі забавки. У своїй естетиці й асоціятивному змісті змінилися експозиції Музею афганської війни, Музею Чорнобиля. Сьогодні моїх колеґ, архітекторів, скульпторів і художників об'єднує проєкт створення Музею-парку Трипільської культури. Він займатиме чотири кілометри площі – від мосту Патона до Видубицького монастиря. Це ґрандіозний задум з безмежними творчими можливостями для всіх учасників.

– У розмові з журналістами і мистецтвознавцями Ви сміливо вживаєте термін „метафізика", який в нашу зматеріялізовану і прагматичну добу сприймається як якийсь виклик теперішньому часові.

– Я гадаю, що як усі ми не годні бути ідеалістами, так усі не можемо бути геть зматеріялізованими, і наші часи – не гірші і не кращі від інших. Метафізика – це те замежжя, яке в'яже час з вічністю і надає цьому зв'язку остаточного сенсу. Відчувати його, передчувати, передбачати – велике щастя для мистця...

– Чи залежить здійснення новаторських творчих задумів від підтримки держави?

Нові будови в Києві, на Оболоні.

– Звичайно, що так. Але ця підтримка більше не зв'язує самих мистців, які вже працюють в умовах творчої свободи і вміють використати її для добра своєї країни, своєї столиці. Тим паче, що й серед державних і політичних діячів сьогоднішньої України є яскраві творчі особистості, які розуміються на мистецтві і самі творять. Наприклад, Віктор Ющенко, обдарований художник і завзятий колекціонер, з яким я мав надзвичайно приємну зустріч під час мого останнього перебування в Києві.

– Чи є різниця, на Вашу думку, між духовними, творчими атмосферами України і Америки?

– Хібащо для поверхового погляду. У своїй глибинній суті людський світ – єдиний, усі мистці, яких ми називаємо великими, були синами свого народу, своєї культури і водночас – дітьми людства, усієї землі.

Розмову вів **Петро Часто**

З архітектором Анатолієм Гайдамакою – на тлі танків–„забавок".

Генадій Парфенюк зі своїм вчителем, академіком Василем Бородаєм в його київському мешканні.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Галицькі композитори у нових монографіях

У вирі Другої світової війни пропала вагома частъ творчої спадщини кількох композиторів Західної України – Б. Кудрика, З. Лиська, Н. Нижанківського, а значна кількість невиданих рукописів В. Барвінського згоріла за комуністичного режиму. Хоч про В. Барвінського та Н. Нижанківського вже появились загальні монографії, але від деякого часу відчувалась потреба окремих студій їх фортепіянової музики, адже ж саме фортепіяно було їх улюбленим інструментом.

Останнім часом вийшли друком книжечки-монографії „Фортепіянна творчість Василя Барвінського" Олександри Німилович, „Фортепіянна творчість Нестора Нижанківського" Уляни Молчко. Обидві авторки працюють викладачами у Дрогобицькому державному педагогічному університеті ім. І. Франка, поза тим часто виступають на сцені та по радіо, як піяністки у формі дуету. Книжечки опубліковано під еґідою університету у дрогобицькому видавництві „Коло" 2001 року. Редактор – Ірина Невмержицька.

На обгортках вміщено портрети обох композиторів, а у книжках – біографії музик, аналізи окремих їх творів, бібліографія друкованих джерел.

Авторки максимально використали доступну їм літературу, в тому числі основні роботи музикознавців Стефанії Павлишин, Ігоря Соневицького та Юрія Булки. Обидві праці обговорюють рівнож всі нині наявні музичні твори, включно з тими, що виявились вже в добу незалежної України. Життєписи подаються докладно і розкривають маловідомі сторінки творчого шляху галицьких композиторів.

Обидві публікації мають практичне значення для піяністів. Авторки звертають увагу на історію видань поодиноких творів, включно із музикою, так би мовити, підвищеної складности. Докладні методичні аналізи музикотворення вказують на його жанрово-тематичні відмінності та зв'язок з фолкльором, а численні нотні приклади (хай невеликі форматом, але чіткі) ілюструють хід думок авторів.

При описах творів усталених клясичних форм, як соната чи варіяції, подаються для порівняння аналогічні музичні форми у спадщинах багатьох українських та інших композиторів. Таким чином перед читачем постає певна історична перспектива, в якій можна простежити еволюцію даних концепцій формотворення.

Основним завданням обох праць є довести, що обидва передвоєнні композитори-патріоти не втратили актуальности в наш комп'ютерний час. Їх музика не лиш цінується задля її високопрофесійного профілю. Творчість В. Барвінського та Н. Нижанківського для фортепіяно, цього основного і центрального інструменту музичного світу, залучає теж виховні властивості для оптимальної праці з молодим поколінням. Їх музика свідомо „запрограмована" елементами національної свідомости та зрілости. Цей факт не можна переоцінити в добу молодої ще незалежної України, яка потребує повноцінних і високохудожніх творів.

Ці праці, хоч є першими опублікованими студіями фортепіянової музики даних композиторів, не мають, властиво, істотних недоліків, проте варто б уточнити дати деяких важливих подій. Отож популярні мініятюри „Українські народні пісні зі словесним текстом" (разом 38) В. Барвінського не постали у 1930-их роках, а раніше, і вийшли друком вперше у Нью-Йорку 1929 року заходом Михайла Гайворонського, в архіві якого ще й нині зберігаються автографи композитора, надіслані зі Львова. А перше виконання інструментального „Тріо е-моль" Н. Нижанківського відбулося в Празі 23 червня 1928 року, а не 1929-го. В архіві батька, піяніста Романа Савицького є програмка з цієї прем'єри.

Подані бібліографії джерел можуть послужити базою для майбутніх, повніших джерелознавчих есеїв про життя В. Барвінського та Н. Нижанківського. На превеликий жаль, тираж видань становить тільки 200 примірників. Проте обидві книжечки відзначені науковою совістю і ясно окресленими думками. І ще один додатний аспект обох видань: оскільки їх авторки – активні піяністки, то музика галицьких композиторів ще глибше проникає в авторську свідомість Лесі Німилович та Уляни Молчко, розширюючи змістовно-тематичні обрії викладу. У справі придбання книжок (тираж дуже обмежений) можна звертатися на адресу: Roman Sawycky, P. O. Box 424, Cranford, NJ 07016.

Нестор Нижанківський

Роман Савицький, мол.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", вересень 2002 р.

100 дол.	Чопівська Софія	Вашінґтон, Д.К.
	Зустріч реґензбуржців	Кергонксон, Н.Й.
35	Кларк Зірка	Блумфілд Ґілс, Миш.
	Марчуки Василь і Оксана	Гінсдейл, Іл.
30	Дичко Михайло	Йонкерс, Н.Й.
25	Гладка Ірина	Нью-Гейвен, Кон.
	Колодій Юрій	Джерзі Сиnear Ситі, Н.Дж.
	Мостовий Олег	Бриджвотер, Н.Дж.
	Опирюк Ярослав	Кінґстон, Онт. Канада
	Панчак Олена	Ворен, Миш.
20	Червоняк Марія	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Яковенко Валентина	Апер Седл Рівер, Н.Дж.
	17-ий Відділ СУА	Маямі, Фла.
16	Наконечний Михайло	Парма, Огайо
15	Балабан Ольга	Вортінґтон, Огайо
	Беча Павло	Лорейн, Огайо
	Цєплий Олег	Ворен, Миш.
	Галамушка Григорій	Ворм Мін. Спр. Фла.
	Галамушка Григорій	Ворм Мін. Спр. Фла.
	Губчак Анна	Лейк Цюріх, Іл.
	Кобилецький Ярослав	Монреаль, Квеб. Канада
	Криворучко Анатолій	Отава, Онт. Канада
	Кулинич М.	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Маланчук Степан	Санта Барбара, Каліф.
	Петришин Михайло	Інвернес, Фла.
	Сірик Іван	Чикаґо, Іл.
	Стечишин Володимир	Чикаґо, Іл.
	Торський Андрій	МекДоналд, Огайо
	Ванкевич Дмитро	Клівленд, Огайо
	Заяці Стефанія і Ігор	Іст Ґановер, Н.Дж.
12.66	Кузьо Теодор	Ґренбі, Кон.
10	Дзюбінській Анна і Богдан	Еванстон, Іл.
	Павлів Сергій	Лейквуд, Н.Дж.
	Рибіцька Лонгіна	Клифтон, Н. Дж.
	Стеткевич Ярослав	Ворен, Миш.
	Вітковицький Ігор	Силвер Спрінґ, Мд.
	Ходак Володимир	Філядельфія, Па.
	Хома Михайло	Балтимор, Мд.
	Хомяк Роберт Джон	Нью-Гейвен, Кон.
	Дидинський Константин	Нарберт, Па.
	Феленчак Степан	Нью-Берн, Н.Кар.

10 дол.	Ґрінів Федор	Кент, Ваш.
	Гатала Мирон	Савт Рівер, Н. Дж.
	Івасков Леслі	Бруклин, Н.Й.
	Копаниця Макар	Трентон, Н.Дж.
	Квітка Антон	Вінтер Парк, Фла.
	Магоцький Володимир	Енґелвуд, Фла.
	Макух А.	Глендейл, Каліф.
	Мандибур Дмитро	Мінеаполіс, Мін.
	Мандибур О.	Гемпстед, Н.Й.
	Молз Віра	Норт Олмстед, Огайо
	Пачай Дж.	Вест Голивуд, Фла.
	Паньків Данило	Вілмінґтон, Дел.
	Паранчак Олекса	Вілмінґтон, Дел.
	Перейма Ореста	Бафало, Н.,Й.
	Підлетейчук Микола	Ґросе Пт. Вудс, Миш.
	Підлуська Марія	Еленвіл, Н.Й.
	Пономаренко Володимир	Філядельфія, Па.
	Ріпецький М.	Чикаґо, Іл.
	Самотулка Дарія	Гілсборо, Н. Дж.
	Середович Михайло	Сиракюз, Н.Й.
	Зарицька Зеновія	Плейнв'ю, Н.Й.
5	Шкварко Христина	Берклі Гайтс, Н.Дж.
	Бордун Василь	Сиракюз, Н.Й.
	Чорній Ігор	Пелетайн, Іл.
	Цвях Лукіяна	Вайт Плейнс, Н.Й.
	Фіци[illegible] Василь	Апопка, Фла.
	Грицак Петро	Кренфорд, Н.Дж.
	Грицак Олександра	Портленд, Оре.
	Гуралечко Люба	Юніон, Н.Дж.
	Кінах Олег	Вотерсфілд, Кон.
	Клим Ія	Вест Лафаєт, Інд.
	Кодельська Марія	Кайлуа, Гі.
	Когут Теодозія	Філядельфія, Па.
	Копельців Василь	Колумбус, Огайо
	Корлятович Степан	Клівленд, Огайо
	Король Галина	Ворм Мін. Спр., Фла.
	Королишин Петро	Норт Порт, Фла.
	Котляр Юліян	Клифтон, Н. Дж.
	Коверко Теодозія	Порт Шарльот, Фла.
	Кух Володимир	Покіпсі, Н.Й.
	Леськів Микола	Філядельфія, Па.

5 дол.	Лукасевич Ольга	Філядельфія, Па.
	Медюх Марія	Випані, Н.Дж.
	Мельник Василь	Ворен, Миш.
	Мулик Антін	Асторія, Н.Й.
	Мусик Павло	Дітройт, Миш.
	Николишин Петро	Вест Роксбурі, Мас.
	Олиник Михайло	Гетфілд, Па.
	Ортинський Михайло	Тонаванда, Н.Й.
	Паращук Михайло	Колчестер, Кон.
	Пасічна Анна	Ст. Петерсбурґ, Фла.
	Пастушенко Татьяна	Юніон, Н.Дж.
	Пастушок В.	Маркус Гук, Па.
	Павлюк Іван	Парма, Огайо
	Почтар Мілі	Пекванок, Н.Дж.
	Полець Борис	Мінеаполіс, Мін.
	Приймак Степан	Рочестер, Н.Й.
	Притоцька Іванна	Чикаґо, Іл.
	Ріба Микола	Сиракюз, Н.Й.
	Рудь Василь	Ріджвуд, Н.Дж.
	Римар Ярослав	Амстердам, Н.Й.
	Семущак Степанія	Вудсайд, Н.Й.
	Серкез Степан	Полк Ситі, Фла.
	Старушак Френсіс	Валент, Онт. Канада
	Стельмах Теодор	Лос Анджелес, Каліф.
	Тренза Михайло	Карлі Плейс, Н.Й.
	Цісельська Тамара	Гантер, Н.Й.
	Твердохліб Ірина	Рочестер, Н.Й.
	Васів Василь	Клифтон, Н.Дж.
	Захарко Михайло	Менвил, Н.Дж.
	Зазуля Т.	Ріґо Парк, Н. Й.
	Зубрицький Йосиф	Джерзі Ситі, Н.Дж.
4	Павлюк Володимир	Шарлот, Н. Кар.
2	Мельник Дмитро	Санта Барбара, Каліф.
1	Якимець Андрій	Чикаґо, Іл.

Разом **1,325.66 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" – найстаршої української газети в світі.

Оподаткування...

(Закінчення зі стор. 5)

законодавства на сучасному етапі є його кодифікація та приведення у відповідальність до сучасних економічних реалій. Вже декілька років триває праця над Податковим кодексом, ухвалення якого переноситься з року у рік.

З ухваленням Податкового кодексу очікується загальне зниження податкового тиску на виробника, що має позитивно вплинути на виведення коштів з тіньового сектору економіки.

З цією ж метою може бути запроваджений окремий механізм леґалізації доходів. У 2000–2001 роках Президент України вже здійснив спробу ініціювати розгляд у Верховній раді відповідного законопроєкту, за яким будь-які доходи могли бути леґалізовані та повернені на Україну без зазначення джерел їх походження. Але цей законопроєкт так і не був прийнятий (слід зазначити, що подібна леґалізація могла б привести до поліпшення інвестиційного клімату та розвитку підприємництва з залученням внутрішніх ресурсів).

У сучасних економічних умовах стає очевидним, що реформування системи оподаткування має відбуватися з урахуванням необхідности сприяння розвитку ринків капіталу. Зокрема виглядає обґрунтованим запровадження різних ставок оподаткування для довготривалих інвесторів (на зразок США). Наразі в Україні взагалі відсутня концепція „capital gains" (їх короткотривалого та довготривалого характеру).

Залишаються також неврегульованими численні питання реорганізації підприємств та їх оподаткування, наприклад, злиття та поділу, через що українська фінансова система характеризується відсутністю консолідації підприємств та пов'язаних з цим синергій.

Загалом, нова система оподаткування повинна відповідати наступним умовам:

1) Розвиненість системи законів та їх відповідність потребам розвитку на сучасному етапі. Приватні інвестори (як закордонні, так і внутрішні) мають бути впевнені, що їх інвестиції надійно захищені добре розвиненою системою законів.

2) Чітка та ефективна процедура реалізації законодавства. Інвестори мають бути переконані, що закони ефективно впроваджуються в життя, бо навіть найдосконаліше законодавство не має цінности, якщо воно не має надійних механізмів реалізації. З цього випливає, що інвестори зацікавлені також у вдосконаленні процесів і процедури реалізації законодавства, дієздатности судової системи та юридичних процедур.

3) Стабільність і передбаченість. Інвестори потребують стабільности та передбачености системи юриспруденції. Постійні зміни в законодавстві підривають довіру інвесторів, особливо чужоземних.

4) Централізація податкової політики та обміну інформацією. Однією з умов для досягнення поставленої мети є централізація податкової політики держави. На сьогодні в Україні існують декілька структурно незалежних органів, які формують податкову політику, зокрема Міністерство фінансів та Державна податкова адміністрація. Одним з напрямів реформування є підпорядкування податкових органів Міністерству фінансів, що надасть змогу уніфікувати податкову політику та об'єднати інформаційні потоки. Надання цій централізованій інформації статусу публічної та відкриття вільного доступу до неї сприятиме уніфікації юридичної практики у галузі податкового права і уникнення таких ситуацій, які існують сьогодні, коли податкові органи надають індивідуалізовані роз'яснення, що відрізняються в залежності від адресата.

5) Незалежність судової влади. Остаточним ґарантом стабільности правозастосовчої практики має бути незалежна та ефективна судова система.

Реалізація зазначених чинників є необхідною передумовою належного розвитку підприємницької діяльности в Україні, особливо за участю чужоземних інвесторів.

Пам'ятник Іллі Онуфрійчука

Небагато громадських діячів, відходячи у засвіти, залишають своїм нащадкам на цій землі конкретні пам'ятники. За пів століття самовідданої праці такий пам'ятник збудував собі організатор Волинських краєзнавчих студій у Вінніпезі Ілля Онуфрійчук, зумівши під еґідою Інституту дослідів Волині видати шістдесят п'ять цінних праць окремих дослідників, у тому числі сімнадцять книг Митрополита Іларіона (проф. Івана Огієнка).

Ілля Онуфрійчук, третя річниця від дня смерти якого минула 21 серпня, був незвичайно чесною та винятково скромною людиною, що викликало в громадськости глибоке довір'я до нього, бажання співпрацювати з ним, складати пожертви на видавничі справи. Він був одним з членів-засновників Товариства „Волинь" та Інституту дослідів Волині, а також головним управителем усіх видань цих інституцій. Усю відповідальність за виконання праці, за здобуття фондів на видавничі справи ніс на собі Ілля Онуфрійчук.

Канадські українці високо оцінювали його ролю в плідній діяльності обох інституцій протягом п'ятдесяти років. І якщо за той час видано стільки корисних наукових праць, то, як справедливо писав в одній із своїх статтей Іван Дубилко, „це сталося завдяки невсипущій та мозольній праці Іллі Онуфрійчука". Знаменно, що навіть власну хату, з благословення своєї дружини Галі, він перетворив на склад багатотиражних волинезнавчих видань, примістив у ній канцелярію, влаштував кімнату для засідань.

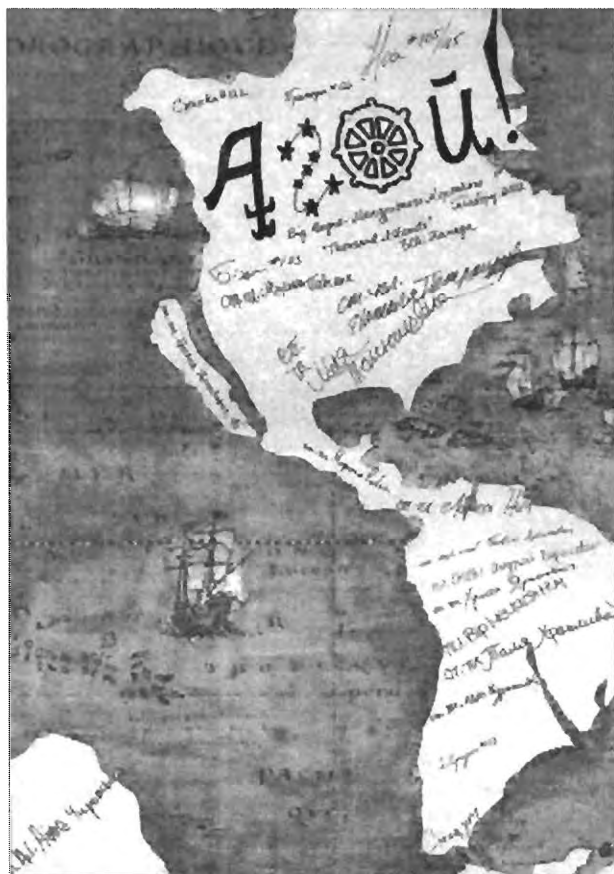
Митрополит Іларіон, маючи цілковите довір'я до діяльности Товариства „Волинь", писав 22 вересня 1967 року: „У минулих роках Ви видрукували моїх п'ять праць, тепер знову розпочали друкувати три нові праці. На доказ моєї щирої подяки я благословляю друкувати і передруковувати мої праці виключно Вашому працьовитому Товаристві 'Волинь'". У передмові до своєї монографії „Дохристиянські вірування українського народу" Митрополит Іларіон підкреслив: „Особливо щиро дякую достойному голові Видавничої комісії аґрономові Іллі Онуфрійчукові".

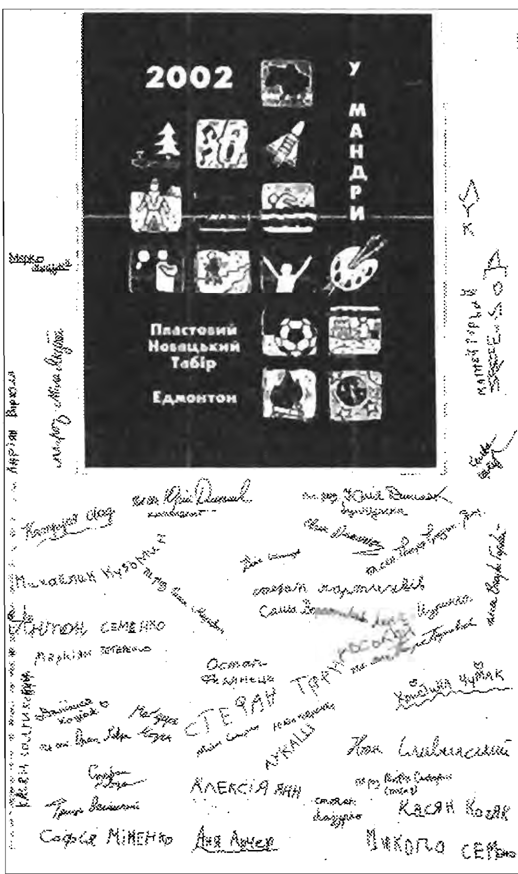
Людям, добре обізнаним з діяльністю Іллі Онуфрійчука, зокрема його дружині та йому самому вже на смертній постелі було дивно і боляче читати інсинуації журналіста з України Сергія Козака, який писав: „Прикметно, що до підготовки майже усіх 'огієнкових' видань (а це – близько двадцяти томів) долучилась одна людина – доктор Степан Ярмусь. (*Літопис Волині, 19-20, 1999, стор. 322.* – **Г.М**). І далі в тій же статті: „Це завдяки його старанням в Україну сьогодні пересилаються такі потрібні книжки 'волиняків', це великою мірою завдяки його хисту і вмінням витворюються і втілюються в життя усе нові проєкти 'волинських установ'".

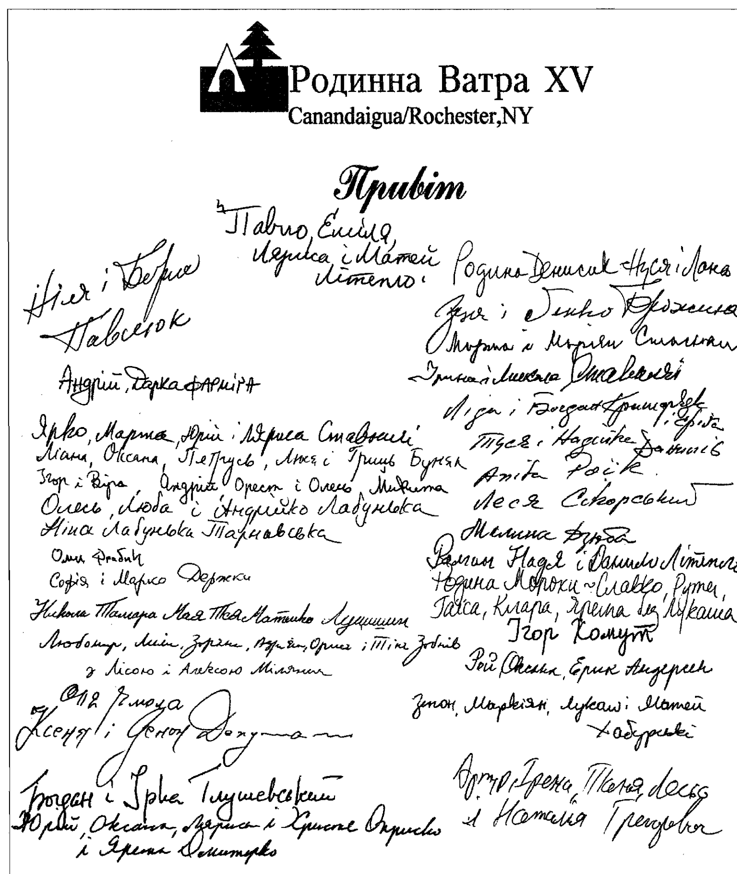
Що це? Непоінформованість чи свідоме перекручення фактів? Бажання за всяку ціну сподобатися о. Ярмусеві? Д-р о. Ярмусь має так багато своїх власних досягнень, що приписувати йому чужі – зайве. Ця прикра заввага робиться не від злої волі, а в ім'я доброї пам'яті Іллі Онуфрійчука та задля історичної правди, якої, може, колись шукатиме об'єктивний дослідник. Коли Ілля Онуфрійчук помер, то з ним, як і можна було передбачити, померла активна діяльність Товариства „Волинь" та Інституту дослідів Волині у Вінніпезі. Є надія, що ця діяльність при Волинському державному університеті, з яким ще в 1996 році був підписаний договір, згідно з яким „сторони погодилися на відкриття у Волинському університеті відділення Інституту дослідів Волині як структурного підрозділу університету". Ліквідацією спадщини у Вінніпезі зайнялися співробітниці Іллі Онуфрійчука – Надя Шаварська, довголітня секретарка, та Ніна Лугова, довголітня касирка. Комплекти видань надіслано вже Волинському університетові, а тисячі примірників переміщено з дому Онуфрійчуків у підвал Народного дому, де їм загрожує руйнація через невідповідні умови для збереження книг.

Галина Мухина,
Брендфорд, Онтаріо, Канада

Привіти з Пластових таборів

СПОРТ

Свято козацтва

Українське спортове товариство „Тризуб" і Філядельфійський відділ УККА просять всіх на „Свято Козацтва", що відбудеться в неділю 13 жовтня на посілості „Тризуба" в Горшам, ПА. Початок о 1 год. по полудні. В програмі дня: забава під гру оркестри „Карпати", мистецькі виступи, виграші, смачні страви і напої та футбольні змагання – „Тризуб" проти об'єднаних німецьких мадярів. Вступ – 3 дол. для дорослих, вільний – для дітей шкільного віку. Хто прийде в повному козацькому строю (чоловіки – вишивана сорочка, шаровари і чоботи; жінки – вишивана блюзка, традиційна спідниця і чоботи), вступ вільний.

Бокс

Свої наступні двобої Віталій і Володимир Клички проведуть у листопаді. Віталій 23 листопада в Дортмунді проведе бій, в якому відстоюватиме свій титул інтерконтинентального чемпіона за версією Всесвітньої боксерської асоціяції. Суперником Віталія, можливо, буде Ларі Дональд. Віталій і Ларі мали зустрітися 20 липня в Дортмунді, однак через травму Віталія бій був відкладений.

Володимир проведе свій бій 30 листопада або 7 грудня. Після того, як від бою з Володимиром відмовився Джаміль Міклайн, його суперником у двобої за титул чемпіона світу за версією Всесвітньої боксерської організації, можливо, стане Кірк Джонсон.

Фігурне ковзання

Український дует – Юлія Головіна та Олег Войко – 1 жовтня переміг серед танцювальних пар на міжнародному турнірі пам'яті Ондрея Непели, який закінчився у Братиславі. У чоловіків кращим фігуристом став швайцарець Ламб'єль, а у жінок перше місце – за італійкою Костенер.

Боротьба

Жіноча збірна України посіла друге місце на чемпіонаті Европи з боротьби сумо, який закінчився 6 жовтня в Москві. На першому місці – болгарки, на третьому – польські сумоїстки. У змаганні чоловіків перше місце – у німців, на другій позиції – росіяни, на третій – поляки і грузини.

Гокей

Ще двома українцями в НГЛ поменшало на минулому тижні. Віце-президент і генеральний менджер клюбу „St. Louis Blues" Лері Пло оголосив, що клюб відрядив форварда збірної України Сергія Варламова в клюб американської гокейної ліги („AHL") „Worcester Ice Cats". Така ж доля спіткала ще одного українця – Олексія Понікаровського з клюбу „Toronto Maple Leafs", який відіслав шістьох гравців у клюб „St. John's Maple Leafs".

Покищо єдиним представником України в НГЛ залишається Руслан Федотенко, який розпочне новий сезон в найсильнішій лізі світу у основному складі „Тампи Бей" куди він перейшов з „Філядельфії".

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу:
680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.

Футбол

Українських футбольних клюбів у змаганнях за Чашу УЕФА після 1/64 фіналу не залишилося. Слідом за „Шахтарем" та запорізьким „Металюргом" припинив виступ в евротурнірі донецький „Металюрг"", який у повторній грі у Бремені з рахунком 8:0 програв місцевому „Вердеру". Отже, з трьох команд, що боролися за Чашу УЕФА, дві програли з непристойними рахунками. Чемпіон України – донецький „Шахтар" поступився „Австрії" з загальним рахунком 5:2, а донецький „Металюрг" у двох зустрічах програв 10:2. Запорізький „Металюрг", якому пророкували розгром у грі з „Лідсом", поступився путівкою у 1/16 Чаші УЕФА англійцям лише - 2:1.

* * *

Третій тур першого групового турніру цьогорічної Ліги чемпіонів Европи з футболу залишив чималі сподівання для вболівальників київського „Динамо". Нічия вихованців Олексія Михайличенка в голяндському Ротердамі з місцевим „Феєнордом" дозволила динамівцям оговтатися від розгромної поразки у Турині від місцевого „Ювентуса". Це дає українському клюбові шанс на продовження боротьби у Лізі чемпіонів. „Асошіейтед Прес" відзначає чудову гру українського воротаря Віталія Реви, який кілька разів рятував „Динамо". Коментатори сходяться на тому, що „Феєнорд" і „Динамо" мають добрі шанси вийти з цієї групи у подальшу боротьбу за Чашу чемпіонів, але все вирішать наступні змагання, особливо, гра цих команд у Києві через три тижні. Нагадаю що у групі Е „Ювентус" має 7 точок, „Феєнорд" – 5, „Динамо" – 4, „Ньюкасл" – 0.

* * *

Вільне місце тренера в українському клюбі „Шахтар" з'явилася після того, як з цієї посади було звільнено італійця Невіо Скала, коли „Шахтар" програв з рахунком 5:1 віденському клубу „Австрія" в грі за Чашу УЕФА. Вибір впав на німця Крістофа Даума, з яким клуб уже раніше вів відповідні переговори. Як підтвердив сам Крістоф Даум, йому запропонували контракт на „досить привабливих умовах". За даними інтернетівського порталу футбольного клюбу „Вердер" (Бремен), за тренування донецького „Шахтаря" Даум щорічно отримуватиме від 2.5 до 3 мільйонів евро.

Свого часу Крістоф Даум міг стати головним тренером національної збірної Німеччини, але два роки тому його звинуватили у вживанні наркотиків. У жовтні 2000 року він був змушений залишити й клюб „Баєр" (Леверкузен). Після цього Крістоф Даум тренував, турецьку футбольну команду „Бешікташ" (Стамбул).

* * *

6 жовтня жіноча молодіжна збірна команда з футболу у Словаччині в рамках першого кваліфікаційного кола відбіркових змагань до Евро-2003 серед жіночих команд групи „U-19" перемогла ровесниць з Білорусі з рахунком 9:0 і здобула право виступати у наступному колі відбіркового турніру.

Команда України у першій грі мала нічию з командою Словаччини – 2:2 і перемогла словенок - 8:0.

На старт першого кола загалом вийшло 28 команд, які були розподілені на 7 рівних груп. Кожна команда-переможниця у своїй підгрупі, а також одна краща друга команда вже навесні боротимуться за право виступати на Евро-2003, що відбудеться з 25 липня по 3 серпня наступного року у Німеччині. У другому колі до них приєднаються представниці Норвегії, Еспанії, Франції, Італії, Чеської Республіки, Швеції, Данії та Голяндії, які здобули це право після виступів на міжнародній арені у сезонах 1999-2000 та 2000-01 років. Ці 16 команд будуть поділені на чотири групи. У підсумку, чотири переможниці та три кращі команди, які посядуть другі місця, а також організаторка чемпіонату – збірна Німеччини – змагатимуться за звання кращої европейської збірної жіночої команди віком до 19 років.

* * *

5 жовтня в автокатастрофі загинув талановитий нападник маріюпольського „Металюрга" Степан Молокуцько. У зв'язку з цією трагічною подією всі змагання 12-го кола чемпіонату України розпочалися з хвилини мовчання в пам'ять про Степана Молокуцько. Степан Молокуцько народився у 1979 році, у чемпіонатах України дебютував 17-річним 6 травня 1997 року. Всього в чемпіонатах України провів 120 змагань , забив 25 голів. За Чашу України зіграв 12 разів, забив 2 голі. Виступав за молодіжну „U-21" (Олімпійську) збірну України. Зіграв 10 змагань, забив 3 голі.

**УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ
У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!**

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГ Рочестеру та Сиракюз

— відбудуться —

в суботу, 26 жовтня 2002 р., о год. 2-ій по пол.

в приміщенні школи св. Йосафата

940 East Ridge Rd., Rochester, NY.

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружних комітетів, конвенційні делегати, та по два делегати наступних Відділів:

66, 217, 285, 316, 343, 367

21, 38, 39, 58, 121, 271, 283, 484

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо!

У нарадах візьме участь:

Христина Е. Козак – Головний секретар УНСоюзу

За управу Округ:

Христина Дзюба – голова Округи Рочестеру

Д-р Іван Гвозда – голова Округи Сиракюз

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ Округи Чикаго

— відбудуться —

в суботу, 26 жовтня 2002 р., о год. 11-ій ранку

в Українському Культурному Центрі

2247 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill.

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних Відділів:

17, 22, 114, 125, 131, 139, 176, 220, 221, 259, 379, 399, 423, 452, 472

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Стефан Качарай – предсідник УНСоюзу

Михайло Куропась – радний УНСоюзу

Почесні члени Головного Уряду

д-р Мирон Куропась, Гелен Олек - Скотт

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Стефко Куропась – голова **Андрій Скиба** – секретар

Богдан Кукуруза – касир

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГ Аллентавну, Шамокіну та Вілкс Беррі

відбудуться —

в суботу, 26 жовтня 2002 р., о год. 1:00 по пол.

на оселі ім. Ольжича

1230 Beaver Run Drive, Lehighton, PA

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружних комітетів, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

44, 47, 48, 137, 147, 288, 318, 369, 438

1, 7, 9, 78, 98, 242, 305, 382

164, 169, 282, 333, 409

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо!

У нарадах візьмуть участь:

Рома Лісович – касир УНСоюзу

Анна Гарас – Почесний член Головного Уряду УНСоюзу

За управу Округ:

Анна Гарас – голова Округи Аллентавну

Йосип Чабан – голова Округи Шамокіну

Генрі Болоский – голова Округи Вілкс Беррі

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ Округи Філядельфії

— відбудуться —

в неділю, 27 жовтня 2002 р., о год.1:00 по пол.

в приміщенні ЗУАДК-у

1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

10, 45, 62, 83, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 331, 339, 347, 362, 378, 397

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Рома Лісович - касир УНСоюзу

Василь Пастушок – Почесний член Головного Уряду УНСоюзу

Степан Гавриш – радний УНСоюзу

Павло Принько – радний УНСоюзу

За Управу Округи:

Степан Гавриш – голова **Павло Принько** – секретар

Микола Пришляк – касир

Іван Скочиляс – Почесний голова Округи

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ Округи Клівленду

— відбудуться —

в суботу, 2 листопада 2002 р., о год. 11-ій ранку

в залі церкви Святої Покрови

6812 Broadview Rd., Parma, OH

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних Відділів:

102, 112, 166, 180, 222, 233, 240, 291, 358, 364

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Марта Лиско, – перший заступник предсідника УНСоюзу

Василь Ліщинецький – радний УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Євген Бачинський – голова

Леся Оленчук – секретар

Наталія М'ягкий – касир

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ Округи Дітройту

- відбудуться -

в суботу, 9 листопада 2002 р., о год.10-ій ранку

в Українському Культурному Центрі

26601 Ryan Rd., Warren, MI.,48091

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

20, 82, 94, 146, 165, 174, 175, 292, 303, 309, 341

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь:

д-р Олександер Серафин – контролер **УНСоюзу**

За Управу Округи:

д-р Олександер Серафин – голова

Роман Лазарчук – секретар

Ярослав Базюк – касир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,
18 ЖОВТНЯ 2002 р.

Пасейк, Н.Дж. Місячні збори 42 Відділу УНС Т-ва ім. Тараса Шевченка відбудуться о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Є нові справи, просимо всіх членів взяти участь.

Управа

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
19 ЖОВТНЯ 2002 Р.

Рочестер, Н.Й. Управа 367 Відділу УНС Товариства „Запорозька Січ", повідомляє всіх членів, що о год. 9 ранку відбудеться св. Літургія за померлих членів відділу, опісля збори і сніданок в їдальні школи св. Йосафата.

Христина Дзюба,
секретар

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Округи Балтимор, Мд.

— відбудуться —

в суботу, 19 жовтня 2002 р., о год. 3-ій по пол.
в залі Української Католицької Церкви св. Михаїла
2401 Eastern Ave., Baltimore, MD 21224

В організаційних нарадах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу, члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

15, 55, 290, 320

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьме участь:

Марта Лиско – перший заступник предсідника УНСоюзу
Євген Іванців – другий заступник предсідника УНСоюзу

За управу Округи:

Павло Ґ. Фенчак – секретар
Павло Фенчак – касир

TM

Great Rates, No-fee Services, Free Checking, and Now...Free On-line Banking.

What more could you ask from a financial institution? How about member ownership. Not only do you get the most attractive rates in town, as a member, you are an owner. And ownership does have its rewards.

In addition to earning interest on your deposits, you stand to earn dividends on your account. Plus, you benefit from a wide array of financial instruments and no-fee services, at rates unmatched by other banks.

More important, you can now do your banking online from just about any place in the world, free of charge! What better reasons to become a member of one of the most service oriented credit unions in the country. Join us to today! Call us or visit us online at *www.rufcu.org*.

Check Our Financial Services and Attractive Rates

- Savings Accounts
- Share Draft & Checking
- Credit Cards
- Vehicle Loans
- Mortgage Accounts
- Signature Loans
- Business Loans
- Commercial Loans
- CD's & IRA's
- Investments
- Youth Accounts
- Direct Deposit
- Fund Transfers
- International Transfers
- Audio Response System
- Notary Service
- Translation Services
- Student Scholarships

Rochester Ukrainian Federal Credit Union
Serving Our Members' Financial Needs

Main Office
RUFCU Rochester
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544-9518
Fax: (585) 338-2980

Capital District Branch
RUFCU Albany
1828 third Ave.
Watervliet, NY 12189
Tel: (518) 266-0791
Fax: (585) 338-2980

Bank Online!
www.rufcu.org
e-mail: rufcu@frontiernet.net

Out of State, Call Toll Free 1-877-968-7828 – Audio Response Line: 585-338-2980

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:
(973) 292-9800 додатковий 3018

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"
Філядельфія - Скрентон - Трентон

Обслуговує і підтримує
Українську громаду від 1952-го року

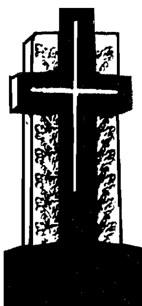

ВСТУПАЙТЕ ДО НАШОЇ КРЕДИТІВКИ!
Для Вас *ВИСОКІ* відсотки на Сертифікатах,
***НИЗЬКІ* відсотки на позики і**
Взірцева Фінансова Обслуга

Головне Бюро:
1729 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel: 215-725-4430 Fax: 215-725-0831
Toll Free: 1-888-POLTAVA (1-888-765-8282)
www.ukrfcu.com

Філії:
910 Henrietta Ave., Huntingdon Valley, PA 19006 (215) 379-0400
2307 Brown Street, Philadelphia, PA 19130 (215) 232-399
447 Jeremiah Avenue, Trenton, NJ 08610 (609) 656-0802
207 River Street, Scranton, PA 18447 (570) 487-1947

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

• ПРАЦЯ •

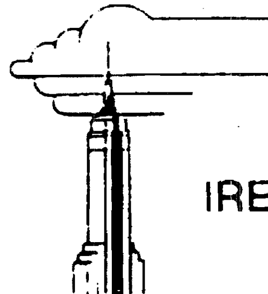
Прибуткова, зростаюча фірма у центральному Н.Дж. пошукує водіїв „Class B". Добрі умови, вакації, свята. Необхідно бути обізнаним із штатом Н.Дж. та містом Нью-Йорк („5 Boro"). Треба мати „чисті" водійські права та 1-3 роки досвіду.
Тел.: (732) 442-4898 дод. 310
Факс (732) 442-2178. EOE.

Відповідальна, працьовита, доброї вдачі жінка з України із „Green-Card" шукає роботу по догляду за особою похилого віку. Проживає поблизу Йонкерсу, Н.Й.
Тел.: (718) 432-9688

• РОЗШУКИ •

Розшукую батька СТАРОВЕЦЬКОГО ВОЛОДИМИРА ДМИТРОВИЧА нар. 2.25.1919, м. Миколаїв. Остання адреса проживання: Миколаїв, вул. Радів, 27, Львівська обл. Розшукує дочка Романишин Марія В. Тепер проживає: вул. Шевченко, 60, Миколаїв 81600, Львівська обл., Україна.
Тел. в Україні: 011-380-3241-329-29
Тел. в США: (215) 747-7645

Приватні оголошення
про розшук родини, пошуки чи пропозиції праці, винайм житла та інші вміщуються у „Свободі"
за ціну 10 дол.

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

Ціни від 17 вересня до 31 жовтня 2002 р.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через „**WESTERN UNION**"
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ до:**

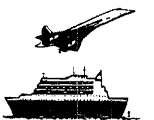

ЛЬВОВА	**615 дол. + податок**	**(в обидві сторони)**
	410 дол. + податок	**(в одну сторону)**
РИГИ	**535 дол. + податок**	**(в обидві сторони)**
	370 дол. + податок	**(в одну сторону)**
МІНСЬКА, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КИЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРҐУ, МОСКВИ		
	580 дол. + подадок	**(в обидві сторони)**
	395 дол. + податок	**(в одну сторону)**

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083
Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973
http://www.albatravel.com **e-mail:albatravel@aol.com**

YURI INTERNATIONAL
TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Пакунки, авіаквитки, доляри, харчі, бандеролі, візи з Америки і Канади до: України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрічаємо на летовищах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомагаємо полагодити еміграційні справи з „Green Card"
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці
Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC
Дзвінки в **Україну 16¢ за хвилину** • Дзвінки в **Росію 16¢ за хвилину**

13 Royal Palm Dr., Cheektowaga, NY 14225
(716) 685-1505 • Fax: (716) 685-0987
E-mail: Yuriinter@hotmail.com

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

У ДРУГУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність 23 жовтня 2002 р.
нашої найдорожчої МАМИ, БАБЦІ і ПРАБАБЦІ

бл. п.
артистки малярки
МАРІЇ „МІКИ“ ГАРАСОВСЬКОЇ ДАЧИШИН

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в українській католицькій катедрі св. о. Миколая в Чикаго:

19 жовтня – о год. 8-ій ранку
23 жовтня – о год. 8-ій ранку з Панахидою
13 листопада – о год. 8-ій ранку
5 грудня – о год. 8-ій ранку

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

доньками – ХРИСТИНА і ВІКТОР ТАРАНИ
внук – МИХАЙЛО ТАРАН
внучка – НАТАЛКА і МИКОЛА ЛІСОВСЬКІ і діти
ОРИСЯ ГАРАСОВСЬКА
ІВАНКА І ОСТАП ГАРАСОВСЬКІ
РОМАН ЗАЯЦЬ з родиною

Вже 8 років немає між нами нашої
МАМИ і БАБЦІ

бл. п.
ІВАННИ ШКАФАРОВСЬКОЇ

Цього року ми б з нею святкували 65 уродини. Віримо, що ангелики у небі співають їй і опікуються Нею. А ми у її 65-річницю з дня народження – 13 жовтня помолимося за спокій Її душі.

СЛУЖБА БОЖА

відправиться о год. 12-ій дня в церкві
св. Покрови Пресвятої Богородиці у Bedford Hills, N.Y.

Просимо в цей день також згадати її у Ваших молитвах.

Дорога МАБА - ЦЬОМ-ЦЬОМ, ТУЛІ-ТУЛІ!!!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ НАШОГО ДОРОГОГО
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДА
котрий упокоївся 8 вересня 2002 р.

бл. п.
ІВАНА МОКІЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 19 жовтня, 2002 р.

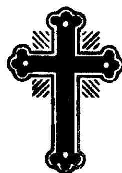
в церквах:
– св. о. Николая у Вотервліт, Н.Й., о год. 8:30 ранку;
– Різдва Пресвятої Богородиці, в Білому Борі, Польща;
– св. Володимира, в сел. Загірне, Стрийського району, Україна.

Горем прибиті:

дружина – ЛЮБОМИРА
сини – ВОЛОДИМИР з дружиною КОНСТАНТИНОЮ
– МИРОН
– АНДРІЙ
внуки – ЙОАНАТОН, АНДРІЙ, МАТВІЙ, РЕБЕКА
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі та Укаїні.

Родина просить о молитви за упокій душі Покійного.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 29 вересня 2002 р. на 62-му році життя, відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, ДОНЬКА, СЕСТРА та ТЕТА

бл. п.
ЛАРИСА АЛЕКСАНДРА ТИМА

нар. у Петрикові, в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 2 жовтня 2002 р. в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкітавні, Па. Тлінні останки Покійної зложено на вічний спочинок на українському цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Залишила в глибокому смутку:

чоловіка – ЙОСИФА
маму – СОФІЮ САВИЦЬКУ-СЕРЕДУ
тата – ТЕОФІЛЯ СЕРЕДУ
сестру – НАТАЛІЮ з мужем АЛЬФРЕДОМ
сестрінку – ДЕНІС СПЕНСЕР з мужем ҐРЕҐОРІ
племінників – АНДРІЯ СПЕНСЕРА
– АЛЕКСАНДРА НОТУМА з дружиною КАРОЮ
– АНЕТУ ТИМУ ҐАЛІНДО з мужем ДЖАВІЄРОМ.

Вічна їй пам'ять!

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.
АНДРІЯ ЄВСТАХІЯ ЧАБАНА

в суботу, 12 жовтня 2002 р.

будуть відправлені

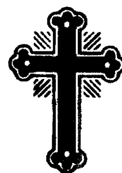
СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

св. Покрови в Бібрці, Україна;
Христа Царя в Бостоні, Америка;
Воздвиження Чесного Хреста в Кракові, Польща;
Успіння Пресвятої Богородиці в Мукачеві, Україна;
св. Євхаристії, у Львові.

дружина – МАРІЯ
дочка – ГАЛИНА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ та сином АНДРІЙКОМ
син – ІГОР з дружиною КВІТОСЛАВОЮ
внучка – СТЕФАНІЯ
внук – ПЕТРУСИК
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося з усією українською спільнотою сумною вісткою, що 1 жовтня 2002 р. з волі Всевишнього, відійшов у вічність на 84-му році життя, наш найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ і ВУЙКО

бл. п.
ДМИТРО ШУМИЛО

нар. 28 серпня 1918 р. в селі Монастирок
в повіті Рава Руська, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 4 жовтня 2002 р. при українській церкві Стрітення у Lansdale PA.

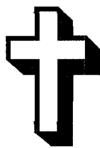
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 жовтня 2002 р. в українській церкві Стрітення у Lansdale PA, а відтак на цвинтарі св. Марії у Fox Chase, PA.

Залишені у глибокому смутку:

донька – АННА МАРІЯ ЦИГАН з чоловіком ЮРІЄМ і дітьми ПАВЛЕЮ АНДРІЄМ і НАТАЛЄЮ
племінники – ЮРІЙ ЛІТИНСЬКИЙ з дружиною МАРІЙКОЮ і дітьми ЕВГЕНОМ, ЮРІЄМ і ХРИСТЕЮ з чоловіком ЕРІКОМ
– ЛЕСЯ (ЛІТИНСЬКА) ПІНЄРО з чоловіком РІКАРДОМ і синами ФЕЛІКСОМ і ХУАНОМ
– МАРТА ТАРАНТЮК з доньками ГАЛЮСЕЮ і НАТАЛЕЮ
ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Помолімось за наших друзів

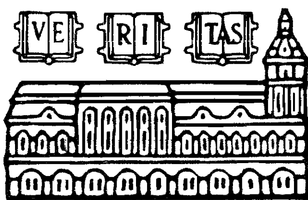
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

за спокій і вічну радість душ померлих Добродіїв Фонду Катедр Українознавства

В-преп. о. д-р Михайло Квятковський, віце-ректор Українського Католицького Університету, відслужить Заупокійну Святу Літургію у понеділок, 21 жовтня 2002 р., о год. 12-ій дня, в УКЦеркві при Українському Католицькому Університеті у Львові (вул. Іларіона Свєнціцького, 17) і в-пред. о. Архимандрит Андрій Патрикевич, настоятель Української Православної Парафії у Бостоні, відправить Панахиду у вівторок, 22 жовтня, 2002 року, о год. 9-ій ранку, в УПЦ Св. Апостола Андрія Первозваного в Jamaica Plain, MA (24 Orchard Hill Rd.), за блаженнішої пам'яті:

Михайла Александрова
Василя Боднара
д-ра Стефана Войтовича
О. Вікул-Воронина
проф. Михайла Воскобійника
Василя Головінського
проф. Якова Гурського
Теодора Ґуфрея
Василя Дусанівського
Івана і Стефанії Зварунів
о. крил. Григорія і Марії Музичків
Івана Іванчука
Демяна Кордуби
Юстини Лагошняк
Уляни Лютої
Катерини Малецької
Стефанії Мішкевич
Осипа Новицького
Івана Одежинського
д-ра Богдана Олесницького
Остапа і Ярослави Олесницьких
Володимира Сенежака
д-ра Василя Соколика
проф. Зені Сохор-Паррі
д-ра Осипа Теслюка
Омеляна Томича
д-ра Богдана Томківа
членів 8-го відділу Українського Робітничого Союзу
д-ра Рудольфа Фішера
Степана Хемича
проф. Михайла Цяпки
Василя Шийки

Всіх Вп. Жертводавців ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби і Панахиди, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Добродіям ФКУ!
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

ПОВІДОМЛЯЄМО

що в суботу, 19 жовтня 2002 р., о год. 12:30 по пол.
на цвинтарі св. Андрія Первозваного
в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.
буде відправлена

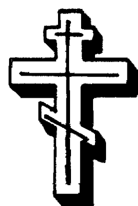
П А Н А Х И Д А

за душі спочилих:

бл. п. ГАЛИНИ ОВСІЄНКО
бл. п. ВАСИЛЯ ОВСІЄНКО
бл. п. ЛЮБОМИРА ОВСІЄНКО

Колишніх приятелів Покійних проситься про участь та молитви.

Ю. і О. СОСЕНКО

Ділимося з приятелями і знайомими сумною вісткою, що 3 жовтня 2002 р. відійшов від нас на вічний спокій, після довгої недуги, наш найдорожчий БАТЬКО

бл. п.

ГРИГОРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ КОСТЮК

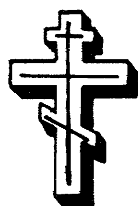
Нар. 25 жовтня 1902 р. в Україні, село Боришківці на Поділлі, в батьків Олександра і Ганни (Судук).

Бл. п. Григорій Костюк належав до тих людей, які усім своїм єством працювали на користь науки і культури України.

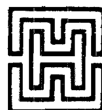
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 жовтня 2002 р. в українській православній катедрі св. Андрія Первозваного у Вашінгтоні і похований бл. п. Григорій Олександрович Костюк на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Покійний залишив у глибокому смутку:
сина – ТЕОДОРА КОСТЮКА
невістку – ОЛЕКСАНДРУ (ДОБРЯНСЬКУ) КОСТЮК
та багато ближчих і дальших родичів в Україні.
Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на Українську Академію Наук у США (УВАН).
The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the USA,
206 West 100th Street, New York NY 10025

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

із сумом повідомляє про відхід з цього світу 3 жовтня 2002 р.

бл. п.

акад. ГРИГОРІЯ КОСТЮКА

видатного літературознавця, довголітнього голови Об'єднання українських письменників „Слово", дійсного члена НТШ.

Синові ТЕОДОРОВІ з родиною висловлюємо щирі співчуття.

УПРАВА НТШ

ПРЕЗИДЕНТ Д-Р ОЛЕКСА БІЛАНЮК,
УПРАВА, ЧЛЕНСТВО ТА ДРУЗІ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК У США
у глибокому смутку повідомляють громадянство, що 3 жовтня 2002 р.
о 10-ій годині ранку зупинився час для

бл. п.

ГРИГОРІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА КОСТЮКА

активного учасника розквіту літературного життя України 20-их років, літературознавця, політолога, автора багатьох аналітичних наукових праць, засновника та довгі роки голови Об'єднання Українських Письменників „Слова", активного дійсного члена УВАН від початку її існування, рятівника архіву Володимира Винниченка, голови Комісії по вивченню його літературної спадщини, редактора багатьох видань, члена численних літературних та політичних оргаізацій, в яких до його голосу прислухалися.

Дійсного іноземного Члена НАН України. Людини слова та діла. Лишилося лише 22 дні до сотого дня його народження, до 25 жовтня, до цієї ювілейної дати готувалися урочисто в Україні, у Вашінгтоні та в стінах дорогої для нього УВАН у Нью-Йорку, але доля не дала Григорію Олександровичу дочекатися дня 100-ої осени.

Вічний спочинок.

Осиротілим синові ТЕОДОРУ та його дружині ЛЕСІ висловлюємо глибокі співчуття.

УПРАВА УВАН

ЩИРА ПОДЯКА

З волі Всевишнього Господа Бога, 8 липня 2002 р. переставилась у Божу вічність, на 69 році життя найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ, БАБУСЯ і СЕСТРА

бл. п.

ЛЮБА ЗІРКА ГАЛІВ

Дорогі мої і покійної Зірки Подруги і Друзі, Приятелі і Знайомі, і також Подруги і Друзі Лесі й Ореста, прийміть нашу невимовну щиру подяку, в імені Покійної Зірки, яка вже сама цього зробити не може.

Ми Вас усіх обнімає мо, цілуємо і дякуємо за Ваші зворушливі вислови співчуттів і вияв спонтанної доброти. Усім дякуємо, що були з нами у траурні дні нашої скорби.

В першу чергу щиро дякуємо Любі і Мирославові Прокопові, Наталії Думі, Марії Шепарович, Василині Дмитрик, Аскольдові Хемич і д-рові Маркові Крушельницькому, які дослівно у перші хвилини відходу у Божу вічність моєї найдорожчої дружини Зірки, були біля мене, у час мойого душевного болю та своїми словами піддержували мене на дусі.

Дякую за перші телефонічні співчуття Євгена і Євгенії Івашків, за телефонічні співчуття з Німеччини – Мюнхену: Ірини Козак, Євгенії і Григорія Комаринського, ректора УВУ Леоніда Рудницького, Мирослава Лабуньки; зі Львова: від НТШ Олега Романіва й Олега Купчинського, редакції журнала „Патріярхат" Ірини Кіндратович і Петра Дідули, з Риму, Лондону, Австралії: Марії і Мирослава Болюха і Олександри Павлишин.

Невимовно вдячні усім, що взяли участь у похоронних обрядах: у середу вечером, у Парастасі, який відправив о. Лаврентій Лавринюк, ЧСВВ у похоронному приміщенні Яреми і сказав змістовні слова про Покійну. Дякуємо також тим, що не могли прибути, а були думками з нами і лучились з нашими спільними молитвами за спокій душі бл. п. Зірки.

Щиро дякуємо за виголошені зворушливі промови після Парастасу, про життєвий шлях Покійної: Євгену Стахову, який прощав від Середовища УГВР, Мирославу Прокопу, який прощав від приятелів, Надії Савчук, яка прощала від 83 відділу СУА й Ользі Гнатейко, яка прощала від Українського Музею в Нью-Йорку.

Щиру подяку висловлюємо о. пароху Пилипові Сандріку, ЧСВВ і о. дияк. Юрію Малаховському за відправлення св. Літургії у церкві св. Юра в Нью-Йорку, за спокій душі бл. п. Зірки, за виголошену проповідь присвячену Покійній, та запечатання могили на цвинтарі і проведення молитви під час поминок у С. Бавнд Бруку, Анні Бачинській за спів під час св. Літургії у церкві св. Юра і усім присутнім за участь у Службі Божій і за молитви.

Дякуємо учасникам, що були при запечатані могили на цвинтарі у С. Бавнд Бруку і взяли участь у поминках бл. п. Зірки.

Дякуємо за прощальні промови під час поминок, про життєвий шлях Покійної, якими керував Євген Стахів: Анні Процик за прощальні теплі слова від Наукового Товариства ім. Шевченка, Катрусі Червоняк, за зворушливі слова від 83 відділу СУА, о. диякону Юрію Малаховському від УПТ відділу Нью-Йорк, Григорію Кузьмі, Лідії Андрусишин від шкільних товаришок і Надії Світличній, яка прощаючи також прочитала листа від Львівської Богословської Академії за підписом Мирослава Мариновича.

Невимовно вдячні за вінки у пам'ять Покійної:

Науковому Товариству ім. Шевченка, Дирекції та усім Працівникам Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Нью-Йорку.

За цвіти: д-рові Маркові Крушельницькому й Анні Гошко, родині Хемич, Лісі і Джімові Орайлі, Христині і Джері Ганіфін, Еммі і Джімові Міліган, Мотрії Джулинській і Остапові Мостюк.

Щиро дякуємо усім учасникам, що взяли участь, (біля 50 осіб), у заупокійній Службі Божій з Панахидою, у сороковий день смерти бл. п. Зірки, яку відправив о. парох Пилип, ЧСВВ у сослуженні о. дияк. Юрія Малаховського, у церкві св. Юра в Нью-Йорку. Дякуємо також за те, що після св. Літургії прийшли на скромний сніданок, о. парох Пилип, о. дияк. Юрій Малаховський, які провели молитву при участі (понад 30 осіб), що відбувся у приміщенні Товариства „Самопоміч". Щиро дякуємо за висловлені спогади про бл. п. Зірку – Варці Бачинській і Наталії Думі. Також щиро дякуємо членкиням 83 відділу СУА за приготовлення сніданку: Оксані Лопатинській, Наталії Думі, Стефанії Косович і Марії Шепарович, Управі товариства „Самопоміч" дякуємо за домівку.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ ЛЮБИ-ЗІРКИ

крім Служб Божих, що були відправлені у Нью-Йорку, Стемфорді, Воррені, Асторії-Нью-Йорк, Римі і Львові, також були відправлені заходами Василя і Дарії Маркусь у церкві свв. Володимира і Ольги у Чикаго, отець Богдан Панчак відправив у Любліні – Польща, о. д-р Іван Музичка і о. Лев Ґолдейд, ЧСВВ. Щире усім Вам спаси Біг.

З висловами співчуття, дали на Служби Божі у пам'ять бл. п. Люби-Зірки:

Броня Андрусишин, Стефанія і Юрій Бережницький (Філядельфія), Володимира і Ярослав Біланюк, Ніна Більчинська, Марія Борковська, Зеня Бундзак, Анна Винніцкі, Джозефіне Дель Бянко, родина Ганущак, Юрій Гарастей – Кошицях, Словаччина, Анастазія і Мирон Гірняк, Текля Гнатишин з родиною, Марія і Петро Гусак, Дарія Дроздовська, Ольга і Теодозій Зазуля, Лариса й Орест Галів, родина Канятин, Дарія і Богдан Кекіш, Борис Кекіш, Надія Кендус, Надія і Карпо Кифор, родина Клоків, Лідія й Іван Кобаса, Марія Коваль, Юлія Копчинська, родина Ляпінскі, Теодозія й Андрій Ластовецький, Миролюб Лозинський, Оксана Луцька, о. дияк. Юрій і Зірка Малаховський, Марія й Осип Мороз, Марія й Олекса Мотиль, родина Соломан Погарський, Галина Поритко, Марія Поритко, Мотря Процик, Володимир Процик, Дарія Рекуча, Віра Савойка, Орися Саляк, Стефан Секрета, Стефанія й Іван Сєрант, Союз Українок Америки – відділ 83, Марія і Василь Стець, Юліяна Сусь, Параскевія Сусь, Богданна Титла, Наталія Титла, Таня і Ларі Поритко-Томсон, Галина і Лев Футала, Марія Хемич, Кася й Аскольд Хемич, Марія Шепарович, Дана Чехович, Стефанія Черепанин, Євгенія Чума, Кароль Ярема з родиною, Люба Ярема, Оксана Ярема, Марта й Евстахій Ярош.

Листовно надіслали співчуття у пам'ять бл. п. Зірки Галів:

Юля і Павло Андрусишин з родиною, Урсуля Балабан, Анна і Роман Байляк, Ольга і Микола Василик, Даяна Віндгол, Галя і Олекса Вінтоняк (Мюнхен), Марія і Володимир з родиною, Віра і Петро Гнатюк, Валя й Іван Гвозда, Марта Данилюк з дітьми, Марія Дупляк, Віра і Філарет Дрозда (Дрогобич), Марія Єфремов, Ольга і Ярослав Ісаєвич (Львів), Любомир Калинич, Калина і Василь Калинович, Дзвінка Кобаса-Керрол з мужем Томою і дітьми, Оксана й Альберт Кіпа, Галина Клюфас, Лідія і Василь Колодчин, Комітет Оборони УГКЦ в Австралії (підписали: Б. Тарнавський – голова, о. Володимир Волочій, Мирослав Болюх, Льонгин Когут, Богданна Тарнавська, Д. Горожанський і Я. Кутний – члени), Віліям Крапмен, Леся Крип'якевич (Львів), Ольга Кузьмович, Тетяна і Роман Левицький, Людмила і Юрій Левицький (Канада), Марія Лозинська, Галина і Богдан Марків, Надя Процик-Німилович з родиною, Володимир Петришин, Мюріл Ресел, Орися Саляк з родиною, Мері Сміт, Уляна Старосольська, Наталія і Ігор Соневицький, СУА 83 відділ, Льоренс Стерн (Париж), Велта і Любомир Татух, Марта і Святослав Трофименко, Українська Католицька Освітня Фундація у Чикаго (підписав Борис Боднарук), Українське Патріярхальне Т-во відділ у Воррені (підписали: Рома Дигдала і Дарія Конюх), Катруся і Степан Федисяк з родиною (Дрогобич), Марія й Іван Фізер, Тереса Чергоняк, Людмила Черненко, Фонд св. Володимира – Львів (підписали: Ігор Матушевський, Леся Крип'якевич, Марко Калиняк, Оксана Голубко, Адріяна Огорчак, Ярема Кравець), Мирон і Люба з Гірняків-Чолган, Світлана й Іларіон Чолган, Евстахія і Дмитро Штогрин.

Зі співчуттям у пам'ять Люби-Зірки Галів пожертви на

<u>БУДОВУ ПАТРІЯРШОГО СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО У КИЄВІ, зложили:</u>

	2,000 дол.	Микола Галів з Лесею й Орестом;
	500	родина Карні: Тома, муж Лесі, Анет і Едвард, батьки Томи, Джулі – сестра з мужем Юджіном і Майк – брат з дружиною Ейпріл
	500	Сяня Хемич і Андрій Хабурський (готівка);
	250	Борис Дацьків;
	250	Ольга і Богдан Фараонів;
	250	Осипа і Християн Шалай;
	250	Софія-Марта Івашків й Адоніс Яців;
	200	Євгенія і Євген Івашків;
	200	Оксана Маланчук;
	200	Анна і Володимир Рак;
	200	Юрій Руденський;
	200	Галина і Богдан Титла;
по	100	Стефанія й Іван Бабурка, Христина і Володимир Баранецький, Марія Борковська, Ольга Гаєцька, Роман й Ігор Гайда, Анна і Тиміш Гнатейко, Ольга і Мирон Гнатейко, Осип Данко, Тетяна Л. й Володимир О. Демчук, Люба й Ігор Декайло, Дарія Кузик, Ілля Лабунька, Дарія і Василь Маркусь, Ірина Медуха, Христя і Юрій Навроцький, Надія Пастушенко, Галина Поритко, Люба і Мирослав Прокоп, Анна Процик, Володимир Процик, Мотря Процик, Лідія і Роман Процик, Люба Процик, Дарія і похресник Нестор Рихтицький, Лідія і Володимир Роговський, Рента і Євген Саламаха, Стефанія й Іван Сєрант, Лариса і Євген Стахів, Богданна М. Титла, Марія Хемич, Кася й Аскольд Хемич, Богдан Чайковський, Катря і Ярослав Червоняк, Стефанія Шипула, Марія Шумська, Леся Юхименко;
по	50	Софія Барусевич, Анна Бідяк, Надія Бігун з родиною, Михайло Бойко, Меланія Грибович з родиною, Анастазія і Мирон Гірняк, Леся Ґой, Оксана К. Стойко-Дзядів, Ольга і Теодозій Зазуля, Ольга Зацухна, Дарія і Богдан Кекіш, Шіла Карні, Ірина і Григорій Кузьма, Мирослав Лабунька, Марія-Дарія й Олександер Леськів, Миролюб Лозинський, Оксана Луцька, Галина і Роман Микита, Юліяна Осінчук, Любомира і Михайло Палій, Марія і Яків Палій, Марія Поритко, Анна й Олександер Пришляк, Богданна і Володимир Слиж, Мирослава і Володимир Стойко, Надія Світлична і Павло Стокотельний, Юліяна Сусь, Наталія Титла, Марія Шепарович, Надія і Мирослав Шмігель, Ірина, Левко і Тарас Чабан, Дана А. Чехович, Стефанія Чорна;
по	40	Василь Мисак, Параскевія Сусь, Христина і Юрій Ференцевич;
по	30	Теодора й Адріян Бриттан, Іванна і Ярослав Клим, Володимир Корнага, Софія і Володимир Костюк, Юліян Котляр;
по	25	Стефанія і Роман Барановський, Оксана Бережницька, Варка і Ярема Бачинський, Володимира і Ярослав Біланюк, Михайло Бохно, Леся Голюка, Лідія й Андрій Закревський, Олена Качала, Стефанія і Дмитро Косович, Віра Левицька, Ольга і Богдан Михайлів, Ірина й Іван Мокрівський, Стефанія Савчук, Анна і Володимир Сафіян, Марія й Орест Слупчинський, Неоніля Сохан, Ярослава і Володимир Трембіцький, Лідія й Ярослав Черник, Марта й Евстахій Ярош;
по	20	Ірина й Олександер Білевич, Зіна й Осип Левицький, Надія Савчук, Галя Ціґаш, Люба Ярема;
по	10	Ольга Гірна, Марія Гусак, Дарія Дроздовська, Ольга Ковалишин, Ярослава Костирка.
	Разом	11.445.00 дол.

Зі співчуттям у пам'ять бл. п. Люби-Зірки Галів на
<u>УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ пожертви склали:</u>

по	100 дол.	Ярослава Білик, Ніна Ільницька, Андрій Іван Малецький – Канада;
	75	Роман Матківський і Алда Капарелі;
по	50	Ольга і Тарас Гунчак, Оксана і Богдан Кузишин, Ніна Самокіш;
	30	Зіна й Осип Левицький;
по	25	Ярослава й Іван Лучечко, Рома Шуган;
по	20	Ірина й Олександер Білевич, Віра Шуль.
	Разом	645 дол.

Зі співчуттям у пам'ять бл. п. Люби-Зірки Галів на
<u>ПРЕСФОНД ЖУРНАЛА „НАШЕ ЖИТТЯ" пожертви склали:</u>

	100 дол.	Галина і Ярослав Оберишин;
по	50	Люба і Павло Михалевич, Катруся Пензоля;
по	25	Лідія й Андрій Закревський, Стефанія і Дмитро Косович, Олександра Юзеңів, Марта й Евстахій Ярош;
	20	Люба Камінська.
	Разом	320 дол.

Зі співчуттям у пам'ять бл. п. Люби-Зірки Галів на
<u>„МОЛОКО І БУЛОЧКУ" С.О. СУА пожертви склали:</u>

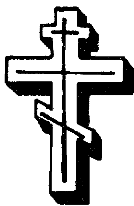
по	50 дол.	Лідія і Богдан Андрусишин-Котис, Ірина і Ярослав Куровицький, Марія й Осип Мороз;
	20	о. дияком Юрій і Зірка Малаховський;
	10	Наталія Дума.
	Разом	180 дол.

Зі співчуттям у пам'ять бл. п. Люби-Зірки Галів
<u>НА ЖУРНАЛ „ПАТРІЯРХАТ" пожертви склали:</u>

	50 дол.	Евдокія Стельмах;
	10	Зиновій Ґіль.
	Разом	60 дол.

Хай Всевишній Триєдиний Господь і Мати Божа нагородять Вас своїми безмірно щедрими ласками, а у першу чергу кріпким здоров'ям і довгим життям.

муж – МИКОЛА ГАЛІВ
дочка – ЛЕСЯ ГАЛІВ-КАРНІ з мужем ТОМОЮ і сином ПЕТРОМ
син – ОРЕСТ ГАЛІВ з дружиною ЛАРИСОЮ
сестри – ОСИПА ШАЛАЙ з мужем ХРИСТИЯНОМ – і ОКСАНА МАЛАНЧУК

У глибокому смутку повідомляємо, що в середу, 18 вересня 2002 р. відійшов у вічність на 90 році життя наш найдорожчий ТАТО і БРАТ

бл. п.

ПОЛКОВНИК

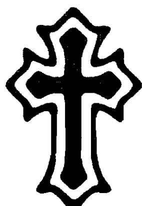
ІЛАРІОН ПОЛІЩУК

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 21 вересня 2002 р. в катедрі св. Володимира у Нью-Йорку, а відтак на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У невимовному жалі залишилися:
доњка – ЛАРИСА ПОЛІЩУК CRAWFORD
сестра – ВІРА ХИЛЬКО
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо, що 21 серпня 2002 р. відійшов у вічність на 78 році життя

бл. п.

ОРЕСТ ЧЕСЛАВ ПЕТЕШ

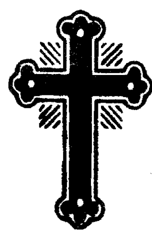
нар. 21 лютого 1924 р. у Львові, Україна.

У 1956 році емігрував до США, та в 1971 р. переселився до Портлянду в штаті Орегон. Працював механіком в „Hyster Corp." і „Graphic Arts Inc."

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 26 серпня 2002 р. в „Rose City Funeral Home".

Залишилися у глибокому смутку:
дружина – ЕЛСІ
дочки – АННЕЛІС НИЯМА (NIIYAMA)
– ІРЕНА МЕККІ (McKEE)
син – ҐРЕҐОРИ
4 внуків і 1 правнук.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо рідних і знайомих, що 9 вересня 2002 р. відійшла у вічність на 81-му році життя, по короткій недузі, у Тшеб'ятові, Польща, наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ ВОВЧКО

нар. в Манастирі, Любачівського повіту.
В'язень Явожна, переселена під час Акції „Вісла" на північні землі Польщі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 вересня 2002 р. в українській католицькій церкві у Тшеб'ятові.

Горем прибиті:
доньки – ГАЛЯ ДВУЛІТ з чоловіком СТЕФАНОМ і дітьми АСЕЮ і ЯРКОМ
– МИРОСЯ СТЕФАНІВ з чоловіком МИКОЛОЮ і синами СЛАВКОМ і РАДОСЛАВОМ
сестра – КСЕНЯ ВАВРИНЧУК у Торонто, Канада
племінниця – МАРІЙКА ОСЦІСЛАВСЬКА з чоловіком ЕВГЕНОМ і дітьми: д-ром ДАНІЄЛОМ з дружиною ГАЛЕЮ і синочком АДАМОМ та дочкою АНЕЮ ФІШЕР з чоловіком д-ром ОТТО і синочком ОТТО, мол.
двоюрідні сестри – АННА ПАВЛИНА з родиною в Польщі
– КАСЯ, ГАНЯ і КСЕНЯ з родинами в Україні
двоюрідні брати – МИКОЛА і МИХАЙЛО в Україні
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі, Франції і Боснії.

Вічна Її пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

19 жовтня 2002 р.

в українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці, в Нью-Бронзвику, Н. Дж., США о год. 8:30 ранку і в українській католицькій церкві у Тшеб'ятові, Польща.

Григорій і Теодозія Стельмах

У МУЛЬТИ-БОЛЮЧІ РІЧНИЦІ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ МОЇХ НАЙДОРОЖЧИХ

бл. п.

батьків

ГРИГОРІЯ

Хор. УСС-ів і

ТЕОДОЗІЇ

Гол. Секр. Суду Вільної України
Вишнівчик 1918 –1919 рр.

та брата

НЕСТОРА

Старашини УПА

СТЕЛЬМАХІВ

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

18 жовтня 2002 р.

в слідуючих церквах:

⋆ 1924 Нестор Стельмах + 1958

1. Українська Католицька Церква Непорочного Зачаття, Гемтремк, Миш.
2. Катедра Св. Миколая в Каплиці Владики Іннокентія, ЧСВВ, Чикаго, Ілл.
3. Українська Католицька Церква Св. Юра, Нью-Йорк, Н.Й. – 8 год. ранку
4. Манастир Св. Йосафата, Ґлен Ков, Н.Й.
5. Українська Католицька Церква Св. Константина, Міннеаполіс, Мін.
6. Церква Христа Вседержителя – Протоархимандричий Монастир, Рим
7. Катедра Непорочного Зачаття, Філядельфія, Капл. Митрополита Сулика
8. Катедральний Храм Святого Володимира, Стемфорд, Конн.
9. Українська Католицька Церква Св. Володимира, Гемпстед, Н.Й.
10. Собор Св. Софії, Рим, Італія
11. Церква Св. Івана Хрестителя, Укр. Єпархія, Куритиба, Бразилія
12. Церква Св. Йосафата, Прудентополіс, Бразилія
13. Буде відслужена Владикою Павлом Хомницьким ЧСВВ у його каплиці, Лондон, Англія

Про молитви в цей день просить
дочка і сестра **ІРИНА ЗАХАРКІВ**

„Квіти України"
Ірина Захарків 1975

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осцісловська 973-292-9800 #3040